

Ds 2012:10

Blankning

REGERINGSKANSLIET

Finansdepartementet

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-598 191 91
Ordertel: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss – hur och varför. Statsrådsberedningen (SB PM 2003:2, reviderad 2009-05-02)

– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som ska svara på remiss.
Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/>

Tryckt av Elanders Sverige AB
Stockholm 2012

ISBN 978-91-38-23713-7
ISSN 0284-6012

Innehåll

1	Promemorians huvudsakliga innehåll	5
2	Lagförslag	7
2.1	Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning.....	7
2.2	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	12
3	Ärendet.....	15
4	Blankningsförordningen	17
4.1	Bakgrund	17
4.2	Blankningsförordningens innehåll.....	19
4.3	Det fortsatta arbetet inom EU.....	25
5	En ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning	26
5.1	Behörig myndighet	26
5.2	Finansinspektionens befogenheter	28
5.3	Samarbete med andra behöriga myndigheter	34

5.3.1	Utbyte av information.....	35
5.3.2	Samarbete vid särskild begäran.....	39
5.3.3	Samarbete i övrigt med behöriga myndigheter i tredjeland.....	40
5.4	Särskild avgift	42
5.5	Avgifter för anmälningar och övervakning.....	46
5.6	Överklagande och handläggning i domstol.....	48
6	Ändringar i offentlighets- och sekretesslagen.....	50
7	Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	53
8	Förslagets konsekvenser	54
8.1	Förslagets syfte och alternativa lösningar.....	54
8.2	Kostnader och andra konsekvenser	55
9	Författningskommentarer	57
9.1	Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning.....	57
9.2	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	63
10	Bilaga	64
10.1	Europaparlamentets och Rådets förordning om blankning och vissa aspekter av kreditswappar	64

1 Promemorians huvudsakliga innehåll

Den 1 november 2012 ska Europaparlamentets och rådets förordning om blankning och vissa aspekter av creditswappar (blankningsförordningen) börja tillämpas. Förordningen har vid denna promemorias remittering antagits av rådet och Europaparlamentet men ännu inte offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Den finns dock tillgänglig i svensk översättning (*bilaga 1*).

Blankning innebär försäljning av ett värdepapper som man inte äger vid tidpunkten för försäljningen. Värdepappret lånas i stället av en långivare och köps tillbaka vid en senare tidpunkt för återlämning till långivaren. Blankning, liksom andra typer av korta positioner (derivattransaktioner) innebär att man kan tjäna pengar på en nedåtgående marknad men används för flera ändamål.

Blankningsförordningen syftar till att minska riskerna för att blankning eller blankningsliknande transaktioner avseende aktier eller statspapper bidrar till att skapa instabilitet på de finansiella marknaderna. Förordningen innehåller bl.a. bestämmelser om anmälningsplikt avseende vissa korta positioner i finansiella instrument, skyldighet att offentliggöra vissa korta positioner och begränsningar av s.k. naken blankning. Vidare ges den behöriga myndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) vissa befogenheter att vidta åtgärder när exceptionella omständigheter råder.

I denna promemoria förslås en ny lag med kompletterande bestämmelser till blankningsförordningen. Lagförslaget syftar till att anpassa svensk lagstiftning till förordningen. I den nya lagen anges att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen. Det införs dessutom bestämmelser om Finansinspektionens övervaknings- och utredningsbefogenheter och möjligheter att ingripa vid överträdelser av förordningen. Huvuddelen av bestämmelserna i blankningsförordningen får ingen motsvarighet i den föreslagna lagen, eftersom förordningen är bindande i sin helhet och direkt tillämplig i Sverige.

Vidare föreslås en ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för att sekretesskydda uppgifter om enskilda ekonomiska eller personliga förhållanden som Finansinspektionen får i sin övervakning och kontroll enligt den nya lagen.

Den nya lagen och ändringen i offentlighets- och sekretesslagen föreslås träda i kraft samma dag som blankningsförordningen ska börja tillämpas, dvs. den 1 november 2012.

2 Lagförslag

2.1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelse

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) om blankning och vissa aspekter av kreditswappar¹ (blankningsförordningen).

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i blankningsförordningen.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt blankningsförordningen.

¹ Benämningen ska justeras med förordningsnummer och datum, vilka uppgifter blir kända först efter publicering i Europeiska unionens officiella tidning (EUT).

Ingripanden

Övervakning

3 § För att se till att blankningsförordningen följs får Finansinspektionen förelägga

1. ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller något annat, och
2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte om uppgiftslämnandet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

4 § Finansinspektionen får, utöver vad som följer av 3 §, förelägga den som har åsidosatt sina skyldigheter enligt blankningsförordningen att, inom viss tid, vidta en viss åtgärd för att komma till rätta med situationen eller upphöra med ett visst agerande.

Vite

5 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite.

Särskild avgift

6 § Finansinspektionen ska besluta att en särskild avgift ska tas ut av den som åsidosätter sina skyldigheter enligt blankningsförordningen genom att

1. inte anmäla att en kort nettoposition i aktier har uppnått eller sjunkit under relevant tröskelvärde i enlighet med artikel 5,
2. inte offentliggöra uppgifter om en betydande kort nettoposition i aktier i enlighet med artikel 6,

3. inte anmäla att en kort nettposition i emitterade statspapper har uppnått eller sjunkit under de relevanta tröskelvärdena i enlighet med artikel 7,

4. inte anmäla att en position utan täckning i en statskreditswapp har uppnått eller sjunkit under de relevanta tröskelvärdena i enlighet med artikel 8,

5. inte iaktta det som föreskrivs i artikel 9 vid anmälan eller offentliggörande enligt artikel 5, 6, 7 eller 8,

6. inte föra register över bruttopositioner som skapar en betydande kort nettposition i enlighet med artikel 9,

7. utföra en blankning av en aktie som är upptagen till handel på en handelsplats trots att villkoren i artikel 12 inte är uppfyllda,

8. utföra en blankning av ett statspapper trots att villkoren i artikel 13 inte är uppfyllda,

9. utföra en statskreditswappstransaktion trots att villkoren i artikel 14 inte är uppfyllda,

10. inte se till att det finns sådana rutiner som anges i artikel 15,

11. inte underrätta om förändringar i enlighet med artikel 17.9 och 17.10,

12. inte anmäla eller offentliggöra information om korta nettpositioner i ett visst finansiellt instrument eller en viss klass av finansiella instrument när en sådan position uppnår eller sjunker under relevant tröskelvärde och en anmälan eller ett offentliggörande av sådana positioner har krävts av Finansinspektionen med stöd av artikel 18,

13. inte anmäla en betydande ökning av avgifter som begärs för utlåning av specifika finansiella instrument eller klasser av finansiella instrument när en anmälan av sådana ökning har krävts av Finansinspektionen med stöd av artikel 19,

14. utföra en sådan transaktion som anges i artiklarna 20, 21 och 23 i strid med ett förbud mot eller ett villkor eller begränsning för transaktionen som har meddelats av Finansinspektionen med stöd av någon av artiklarna,

15. inte anmäla eller offentliggöra en kort nettposition i ett visst finansiellt instrument eller i en klass av finansiella

instrument när en anmälan eller ett offentliggörande har krävts av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten med stöd av artikel 28.1 a, eller

16. utföra en sådan transaktion som avses i artikel 28.1 b i strid med ett förbud mot eller villkor för transaktionen som har meddelats av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten med stöd av artikeln.

Den särskilda avgiften ska i de fall som avses i

1. första stycket 1–6, 10–13 och 15 uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 5 miljoner kronor, och

2. första stycket 7–9, 14 och 16 uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

7 § Finansinspektionen får besluta om en särskild avgift bara om den som avgiften gäller, inom två år från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts en upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen.

8 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får en särskild avgift efterges helt eller delvis.

9 § En särskild avgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller efter den längre tid som anges i beslutet.

10 § Finansinspektionen ska lämna en särskild avgift för indrivning, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 9 §.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

11 § Ett beslut om särskild avgift får verkställas enligt utsökingsbalken, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 9 §.

12 § En särskild avgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Avgifter för anmälningar och övervakning

13 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av anmälningar enligt blankningsförordningen.

För att bekosta Finansinspektionens övervakning enligt denna lag ska de företag som står under inspektionens tillsyn betala årliga avgifter.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter enligt första och andra styckena.

Överklagande m.m.

14 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

15 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart, om annat inte följer av blankningsförordningen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2012.

2.2 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 30 kap. 6 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

6 §

Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i övervakning eller kontroll för sådan uppgift om en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden som på begäran har lämnats av någon som är skyldig att lämna uppgifter till myndigheten, om övervakningen eller kontrollen sker enligt

1. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
2. lagen (1996:1006) om anmälningsskyldighet för vissa finansiella verksamheter,
3. lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument,
4. lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
5. lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument, *eller*
6. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden,

5. lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument,

6. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden, *eller*

7. lagen (2012:000) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning.

Om en uppgift som avses i första stycket rör den uppgiftsskyldige, gäller sekretessen endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretessen inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2012.

3 Ärendet

Europeiska kommissionen lade den 15 september 2010 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om blankning och vissa aspekter av kreditswappar. Kommissionens förslag har behandlats i rådet och Europaparlamentet och har, med de ändringar som förhandlats fram, antagits av institutionerna under våren 2012. Förordningen har vid denna promemorias remittering ännu inte publicerats. Den rättsliga grunden för förordningen är artikel 114 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Förslaget har behandlats i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, som anges i artikel 294 i EUF-fördraget. Blankningsförordningen ska tillämpas från och med den 1 november 2012. I blankningsförordningen anges också att befintliga bestämmelser inom förordningens tillämpningsområde som trätt i kraft före den 15 september 2010 kan fortsätta att tillämpas till den 1 juli 2013, under förutsättning att de anmäls till kommissionen. Blankningsförordningen finns i *bilaga 1*.

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. Det innebär att en sådan rättsakt varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att införliva blankningsförordningens materiella bestämmelser får Sverige därför inte vidta. Förordningen förutsätter dock att vissa nationella regler införs, t.ex. ska en behörig myndighet utses. Vidare kräver blankningsförordningen att medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten har vissa angivna befogenheter för att kunna utföra de uppgifter den anförs i förordningen. Det åligger också medlemsstaterna att besluta om

lämpliga sanktioner för överträdelser av blankningsförordningens bestämmelser. I denna promemoria behandlas vilka svenska lagstiftningsåtgärder som bör vidtas med anledning av blankningsförordningen. I promemorian föreslås att det införs en ny lag – lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning – som kompletterar blankningsförordningen samt att en ändring görs i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

4 Blankningsförordningen

4.1 Bakgrund

Blankning innebär att ett värdepapper – företrädesvis en aktie eller ett statspapper – säljs av någon som vid försäljningen inte äger värdepappret. Blankning kan ske med eller utan täckning- ”äkta” eller ”naken” blankning. Vid naken blankning har det värdepapper som säljs inte lånats in före försäljningen. Säljarens syfte är då att köpa eller låna in värdepappret efter försäljningen men före det att leverans ska ske. Vid blankning äkta blankning har de värdepapper som säljs lånats av en annan part före försäljningen. Den som blankar får normalt betala en avgift för lånet av värdepappren.

Blankning ger en möjlighet att tjäna pengar på en nedåtgående marknad. Samma effekt kan uppnås genom andra typer av korta positioner som tas genom att ingå derivattransaktioner, t.ex. att sälja ett terminskontrakt. Korta positioner används för att skydda sig mot värdefall beträffande instrument där man har en lång position (hedging). Möjligheten att ta korta positioner underlättar också tillförseln av likviditet – t.ex. kan marknadsgaranter snabbt tillmötesgå kunders önskemål om att få köpa ett visst värdepapper om de inte vid försäljningstillfället måste ha värdepappret tillgängligt. Vidare underlättar blankning för emissionsinstitut som åtagit sig att garantera en emission. Korta positioner innebär även vidgade möjligheter att utnyttja felprissättningar.

Blankning och tagandet av andra korta positioner spelar alltså en viktig roll på finansmarknaden då det bidrar till en effektiv prisbildning och ökad likviditet. I vissa situationer kan dock blankning förstärka en prisnedgång på ett omotiverat skett. Så kan t.ex. ske om blankning används i samband med spridandet av vilseledande information om en emittent. Ett sådant beteende utgör marknadsmissbruk (i Sverige otillbörlig marknadspåverkan). Det finns en oro för att blankning även på andra sätt och i samband med turbulens på de finansiella marknaderna kan förstärka en nedåtgående prisspiral och bidra till systemrisk. Det var sådan oro som gjorde att flera medlemsstater i EU under finanskrisen 2008 införde åtgärder som i varierande grad begränsade blankning eller innehav av korta nettopositioner i aktier i finansiella företag. Vissa medlemsstater införde även anmälningskrav beträffande innehav av korta nettopositioner av viss storlek. Under våren 2010 uttryckte vissa medlemsstater även oro över att handeln med statskreditswappar bidrog till en omotiverad nedgång i priserna på grekiska statspapper. Mot den bakgrunden beslöt kommissionen att en reglering avseende blankning och kreditswappar skulle ingå i dess arbetsprogram för 2010.

Efter förfrågan från kommissionen publicerade ESME (European Securities Markets Expert Group) i mars 2009 en rapport om blankning. Medlemsstaternas finansiella tillsynsmyndigheter föreslog genom CESR (Committee of European Securities Regulators; sedermera Esm) en modell med två nivåer för anmälan av korta positioner i aktier till behöriga myndigheter och offentliggörande. Kommissionen genomförde under tiden den 14 juni–10 juli 2010 en öppen konsultation om blankning där deltagarna kunde ge sin syn på de problem som blankning kan innebära och olika sätt att ta itu med dem.

Det nu aktuella förordningsförslaget presenterades den 15 september 2010. Förslaget har sedan varit föremål för behandling i Europeiska rådet och i Europaparlamentet och har delvis ändrats i förhållande till kommissionens ursprungliga förslag.

Kompromissförslaget kommer att formellt antas av Europaparlamentet respektive rådet under våren.

4.2 Blankningsförordningens innehåll

Förordningens syfte

Blankningsförordningen syftar till att öka transparensen beträffande korta positioner i finansiella instrument. Den syftar även till att begränsa potentiella avvecklingsproblem och andra risker förknippade med s.k. naken blankning. Genom att ge de finansiella tillsynsmyndigheterna (behöriga myndigheter) befogenheter att vid ogynnsamma händelser eller en utveckling som utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet förbjuda eller begränsa blankning eller korta nettopositioner i aktier eller statspapper ska förordningen kunna bidra till att minska stabilitetsrisker och upprätthålla tillit till marknaden. I sådana situationer ska blankningsförordningen också säkra samarbetet, dels mellan behöriga nationella myndigheter, dels mellan de behöriga nationella myndigheterna och Esma.

Tillämpningsområde

Förordningen omfattar finansiella instrument som är upptagna till handel på handelsplats inom EU. Den gäller även när sådana instrument handlas utanför en handelsplats samt derivat som avser sådana instrument. Den omfattar också skuldinstrument som har utfärdats av en medlemsstat eller av EU (statspapper) samt derivat som avser eller relaterar till sådana instrument. De artiklar som rör tillfälliga ingripandebefogenheter gäller alla typer av finansiella instrument.

Anmälningskrav

Anmälningskraven gäller för betydande s.k. korta nettositioner i aktier och statspapper. Korta positioner beskrivs som ett resultat av blankning i en aktie eller ett statspapper. Även en transaktion som skapar eller avser ett annat finansiellt instrument kan resultera i att en person har en kort position, om en effekt av transaktionen är att personen ges en ekonomisk fördel om värdet på en aktie eller ett statspapper sjunker (dvs. vissa derivattransaktioner). En kort nettosition är en kort position minus den långa position som innehas avseende samma aktie eller statspapper. Vid beräkningen av en position i statspapper ska även eventuella statskreditswappar ingå.

Den som innehar en kort nettosition i en aktie ska anmäla positionen till relevant behörig myndighet när innehavet motsvarar ett värde på minst 0,2 procent av det emitterande aktiekapitalet i berört bolag och därefter för varje ytterligare 0,1 procent. När värdet överstiger 0,5 procent av det emitterade aktiekapitalet och vid varje ytterligare 0,1 procent ska positionen offentliggöras. Kommissionen kan modifiera trösklarna genom delegerade akter. Den som intar betydande korta nettositioner ska föra register i fem år över de bruttopositioner som skapar betydande korta nettositioner.

Korta positioner i statspapper ska anmälas endast till de behöriga myndigheterna. Kommissionen ges befogenhet att i delegerade akter bestämma trösklarna för anmälan.

En anmälan ska bl.a. innehålla uppgifter om innehavarens identitet och storleken på positionen. Beräkningen ska ske vid midnatt den handelsdag då positionen innehas och den ska anmälas eller offentliggöras senast kl. 15.30 nästföljande handelsdag. Information ska offentliggöras på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen på ett icke-diskriminerande sätt. Informationen ska läggas ut på en central webbplats som drivs eller övervakas av den relevanta behöriga myndigheten. Kommissionen ges befogenheter att anta s.k. tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter anmälningar ska

innehålla samt på vilket sätt informationen ska offentliggöras. Sådana tekniska standarder utarbetas av den Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) i enlighet med förfarandet i förordning (EU) nr 1095/2010 (Esmaförordningen).

De behöriga myndigheterna ska varje kvartal tillhandahålla Esma information i sammanfattad form om anmälda korta nettopositioner i aktier, statspapper och creditswappar. Esma kan begära ytterligare information av de behöriga myndigheterna.

Naken blankning

Förslaget innebär att naken blankning av aktier förbjuds genom att den som säljer aktier måste ha 1) lånat aktierna eller, 2) avtalat om att låna aktierna eller ha en annan definitivt verkställbar fordra om överföring av äganderätt till ett motsvarande antal aktier, eller 3) ha en överenskommelse med en tredje part enligt vilken den tredje parten har bekräftat att aktien har lokaliserats och ha vidtagit sådana åtgärder gentemot tredje parter så att den som säljer har en rimlig anledning att tro att avveckling ska kunna ske på rätt dag ("locate-regeln"). Motsvarande bestämmelser finns beträffande blankning i statspapper, men där är locate-regeln något mindre restriktiv i det att det räcker att en tredje part har bekräftat att statspapperet har lokaliserats *eller* man annars rimligen kan förvänta sig att avvecklingen kan genomföras på rätt dag. Restriktionerna gäller över huvud taget inte om blankningen av ett statspapper är ägnad att skydda en lång position i ett skuldinstrument var prissättning har en hög korrelation med prissättningen på statspappret i fråga.

Esma ska utarbeta tekniska standarder för genomförande för att specificera kravens innebörd. När det gäller statspapper finns en möjlighet för behöriga myndigheter att tillfälligt upphäva restriktionerna om likviditeten beträffande ett statspapper

understiger vissa tröskelvärden. Tröskelvärdena ska bestämmas av kommissionen i delegerade akter.

Nakna positioner i statskreditswappar

Vidare förbjuds kreditswappstransaktioner som leder till en position utan täckning ("naken" position) i en statskreditswapp. En naken position i en statskreditswapp beskrivs som ett innehav av en statskreditswapp där ändamålet med innehavet inte är att skydda mot den kreditrisk som är förknippad med emittenten till det statspapper som statskreditswappen avser, eller mot risken för värdefall på statspapperet när personen innehar tillgångar eller är föremål för ekonomiska förpliktelser vars värde korrelerar med värdet på statspapperet. Kommissionen ska genom delegerade akter specificera när en kreditswappstransaktion anses vara ett skydd mot en kreditrisk eller en risk för minskning av värdet på statspapperet.

Buy-in-förfaranden och avgifter vid utebliven leverans

Centrala motparter (CCP) som tillhandahåller avvecklings-tjänster ska se till att det finns buy-in-förfaranden som uppfyller vissa krav. De innebär att om en person som sålt aktier inte har levererat dem senast fyra dagar efter den dag så avvecklingen skulle ha ägt rum, sak aktierna köpas in. Om aktierna inte kan köpas in ska i stället köparen ersättas för skador som den uteblivna leveransen orsakat. CCP:n ska även se till att den som inte fullgjort sin leveransskyldighet ersätter alla belopp som betalats för buy-in eller kompensation till köparen samt är skyldig att göra dagliga betalningar för varje dag som avvecklingen uteblir.

Undantag

Kraven på anmälan och offentliggörande, begränsningar av naken blankning samt kraven på buy-in-förfaranden gäller inte för aktier vars huvudsakliga handelsplats är utanför EU. Den behöriga myndigheten för aktien i fråga ska i vart fall vartannat år bestämma om aktiens huvudsakliga handelsplats är utanför EU. Esma ska publicera listor över sådana aktier.

Undantag från kraven på anmälan och offentliggörande, begränsningar på naken blankning samt nakna positioner i statskreditswappar ges även för marknadsgaranter och primärmarknadsoperationer. Undantaget beträffande marknadsgaranter gäller för värdepappersföretag och kreditinstitut när de agerar till följd av att de lägger bindande och samtidiga köp- och säljbud av jämförbar storlek till konkurrenskraftiga priser och därigenom regelbundet och löpande tillhandahåller likviditet till marknaden (1). Det gäller även när dessa företag agerar inom ramen för sin ordinarie verksamhet för att fullgöra order som initierats av kunder eller som svar på kunders önskemål om att handla (2) samt när de säkrar positioner som uppkommer när de uppfyller uppgifterna i (1) eller (2). Undantaget beträffande primärmarknadsoperationer gäller den som är godkänd återförsäljare enligt ett avtal med en emittent av statspapper när denne handlar i eget namn för ett finansiellt instrument avseende primär- eller sekundärmarknadsoperationer i statspapperet.

Den som avser att använda sig av ett undantag måste meddela behörig myndighet om detta. Myndigheten i fråga kan förbjuda en person att använda sig av undantaget, om den anser att personen inte uppfyller villkoren för undantaget.

Exceptionella omständigheter

Behöriga myndigheter kan vid en krisliknande situation – när ogynnsamma händelser eller en ogynnsam utveckling inträffat som utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller

marknadsförtroendet – dels bestämma lägre trösklar för anmälan, dels införa förbud eller begränsningar beträffande korta positioner eller kreditswappstransaktioner. Vidare ges de behöriga myndigheterna rätt att kräva uppgifter om ökade kostnader för lån av finansiella instrument. Restriktioner ska gälla i tre månader i taget.

När en behörig myndighet överväger att införa begränsningar enligt ovan ska andra behöriga myndigheter och Esma informeras. De behöriga myndigheterna kan då välja att införa samma begränsningar i syfte att hjälpa den initiativtagande myndigheten. Esma ska inom 24 timmar avge ett utlåtande om huruvida myndigheten anser att den föreslagna åtgärden är nödvändig för att hantera de exceptionella omständigheterna. En myndighet som väljer att införa begränsningar i strid med Esmas ställningstagande ska motivera varför.

Vidare finns en bestämmelse som innebär att de behöriga myndigheterna vid avsevärda prisfall på en dag kan begränsa eller förbjuda blankning eller begränsa transaktionerna i det berörda finansiella instrumentet (s.k. circuit breaker) för att hindra okontrollerade prisfall. Begränsningen ska som huvudregel gälla i högst en dag. För s.k. likvida aktier är ett ”avsevärt prisfall” 10 procent. Beträffande andra finansiella instrument ska kommissionen i delegerade akter ange vad som är ett avsevärt prisfall. Även Esma kan i krisliknande situationer kräva anmälan och offentliggörande vid lägre trösklar samt förbjuda eller begränsa korta nettopositioner i finansiella instrument. En förutsättning är att behöriga myndigheter inte har vidtagit åtgärder eller att vidtagna åtgärder inte är tillräckliga. När det gäller statspapper kan dock inte Esma göra något mer än vad som redan följer av Esmaförordningen. Det innebär b.a. att Esma får agera först när rådet har utlyst en krissituation.

Kommissionen ges befogenhet att i delegerade akter specificera vilka kriterier och faktorer som ska beaktas när behöriga myndigheter och Esma avgör om situationen är sådan att tillfälliga åtgärder kan vidtas.

Samarbete med tredjeland

Behöriga myndigheter ska när det är möjligt upprätta samarbetsformer med myndigheter i tredjeland angående utbyte av information, fullgörandet av förpliktelser enligt förordningen i tredjeland och om att myndigheter i tredjeland ska vidta liknande åtgärder som de som vidtas av behöriga myndigheter i en krisliknande situation. Esma ska samordna utarbetandet av samarbetsformerna.

Sanktioner m.m.

Förordningen ställer som krav att behöriga myndigheter ska ha vissa befogenheter för att kunna utöva sina funktioner enligt förordningen. Bland annat ska myndigheterna kunna genomföra platsundersökningar och kräva in uppgifter som avser telefon- eller datatrafikloggar. Vidare ska medlemsstaterna införa sanktioner och administrativa åtgärder för dem som bryter mot förordningen.

4.3 Det fortsatta arbetet inom EU

Som framgår ovan ankommer det på kommissionen att anta delegerade akter på en rad områden. Kommissionen ska även senast den 30 juni 2013 rapportera till rådet och Europaparlamentet om hur förordningen tillämpas, om lämplighet och konsekvenser av vissa av förordningens krav, liksom om lämpligheten att införa andra restriktioner eller krav samt av att införa centraliserad rapportering till Esma.

I de fall Esma ska ta fram förslag till tekniska genomförandestandarder ska Esma presentera sina förslag för kommissionen senast den 31 mars 2012.

5 En ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning

Som tidigare har framgått förutsätter blankningsförordningen att vissa nationella regler införs. Det krävs att varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet. Vidare fordras att denna myndighet ges de befogenheter som den enligt förordningen ska ha samt att medlemsstaterna inför sanktioner mot överträdelser av förordningen.

I denna promemoria föreslås att de lagändringar som är nödvändiga till följd av blankningsförordningen i huvudsak samlas i en ny lag med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning. Utgångspunkten är att de nya reglerna i möjligaste mån ska utformas på liknande sätt som den befintliga lagstiftningen på finansmarknadsområdet, om inte särskilda skäl talar emot det.

5.1 Behörig myndighet

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska vara behörig myndighet enligt blankningsförordningen.

Förordningens innehåll: I artikel 32 i blankningsförordningen anges att varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter för tillämpningen av förordningen.

Skälen för promemorians förslag: I Sverige svarar Finansinspektionen för tillsynen över företagen på finansmarknaden och ska enligt sin instruktion arbeta bl.a. för ett stabilt och väl fungerande finansiellt system samt följa och analysera utvecklingen inom sitt ansvarsområde. Finansinspektionen har kunnig personal med god insyn i finansmarknaden. Finansinspektionen har också ett internationellt kontaktnät med andra tillsynsmyndigheter. Nämnas ska också att Finansinspektionen redan har utsetts till behörig myndighet enligt tidigare EU-rättsakter på det finansiella området (4 § förordningen [2009:93] med instruktion för Finansinspektionen).

Den bedömning som görs i promemorian är att Finansinspektionen är den lämpligaste myndigheten att också hantera tillämpning och övervakning avseende blankningsförordningens regler. Inspektionen bör därför utses till behörig myndighet. Det nya ansvarsområdet för inspektionen bör framgå av den nya lagen och även av instruktionen.

Genom att Finansinspektionen utses som behörig myndighet får inspektionen de befogenheter som den behöriga myndigheten har direkt på grund av förordningen, t.ex. rätt att under exceptionella omständigheter kräva offentliggörande av korta positioner i finansiella instrument och rätt att införa restriktioner för blankning m.m. (artiklarna 20, 21 och 23). Detta följer av att förordningen är direkt tillämplig i alla medlemsstater. Eftersom Finansinspektionen får dessa befogenheter direkt av blankningsförordningen fordras inga lagstiftningsåtgärder från svensk sida i dessa delar. Däremot krävs enligt förordningen att den behöriga myndigheten genom nationella lagstiftningsåtgärder ges vissa befogenheter för att sköta övervakningen av efterlevnaden av blankningsförordningens bestämmelser. Dessa lagstiftningsåtgärder behandlas i avsnitt 5.2.

5.2 Finansinspektionens befogenheter

Promemorians förslag: För övervakning av efterlevnaden av bestämmelserna i blankningsförordningen får Finansinspektionen förelägga ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter eller att den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken ska inställa sig till förhör. Föreläggandet får dock inte strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Vidare får inspektionen meddela de förelägganden i övrigt som behövs för att se till att förordningen följs.

Ett föreläggande får förenas med vite.

Promemorians bedömning: Blankningsförordningens övriga övervaknings- och utredningsbefogenheter för den behöriga myndigheten föranleder inga ytterligare ändringar av svensk rätt.

Förordningens innehåll: I artikel 33 i blankningsförordningen anges att de behöriga myndigheterna ska ha alla de övervaknings- och utredningsbefogenheter som krävs för utförandet av sina uppgifter. Befogenheterna ska, enligt artikel 33.1, utövas antingen direkt, i samarbete med andra myndigheter eller genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna. Befogenheterna ska omfatta vissa uppräknade övervaknings- och utredningsbefogenheter. Dessa befogenheter innefattar rätt att få tillgång till varje slag av handling, begära upplysning från fysiska och juridiska personer och vid behov kalla till förhör, utföra inspektioner på plats, begära in befintliga uppgifter över tele- och datatrafik, kräva att ett agerande som strider mot förordningens bestämmelser ska upphöra, samt begära att tillgångar fryses och/eller beläggs med kvarstad.

Blankningsförordningen innehåller inte någon begränsning i fråga om den personkrets som nämnda åtgärder kan riktas mot. Den behöriga myndighetens befogenheter gäller således som utgångspunkt i förhållande till alla och envar.

Skälen för promemorians förslag

Gällande rätt

Finansinspektionens befogenheter framgår av de olika lagar som reglerar den verksamhet som övervakas av inspektionen. Finansinspektionens befogenheter varierar beroende på vilken övervaknings- eller tillsynsverksamhet som ska bedrivas på de olika områdena. De möjligheter som Finansinspektionen har att reagera på olika beteenden innefattar såväl sanktioner som andra åtgärder som inte formellt sett utgör sanktioner, t.ex. förbud mot verkställighet eller vitesförelägganden.

Finansinspektionens befogenheter varierar också med den krets av rättssubjekt som de olika regelverken riktar sig till. När det gäller sådana aktörer som bedriver tillståndspliktig verksamhet, t.ex. banker, försäkringsföretag och värdepappersbolag, har inspektionen getts möjlighet att återkalla meddelade tillstånd, eller, om det bedöms tillräckligt, utfärda en varning eller en anmärkning. För det fall tillståndet inte återkallas får Finansinspektionen även besluta om straffavgift.

När det däremot gäller lagstiftning som riktar sig till alla och envar har Finansinspektionen i t.ex. lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument getts möjlighet att besluta om att ta ut en särskild avgift av den som bryter mot regelverket.

Finansinspektionen bör ges vissa befogenheter

Enligt artikel 33 i blankningsförordningen ska de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt, tilldelas alla övervaknings- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt förordningen.

De befogenheter Finansinspektionen ska ha enligt förordningen bör regleras i den nya lagen. Härigenom klargörs vilka uppgifter Finansinspektionen har enligt förordningen, vilka

befogenheter som står till dess förfogande, samt hur de nya reglerna förhåller sig till viss annan svensk lagstiftning, t.ex. blankningsförordningens förhållande till nationella regler om tystnadsplikt för advokater. Dessutom kan artikelns bestämmelser om den behöriga myndighetens befogenheter kompletteras, t.ex. genom att Finansinspektionen ges rätt att utfärda vitesförelägganden.

Blankningsförordningen riktar sig som tidigare berörts till alla och envar, inte endast finansiella företag som står under Finansinspektionens tillsyn. Som tidigare uttalats gäller detta även för viss befintlig lagstiftning inom det finansiella området, t.ex. lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument. Utgångspunkten för inspektionens nya befogenheter som föranleds av blankningsförordningen bör därför vara att de ska ligga i linje med vad som sedan tidigare gäller i jämförbar lagstiftning, under förutsättning att detta är förenligt med förordningen och särskilda skäl inte talar emot det.

Rätt att få tillgång till dokument och begära upplysningar

Enligt artikel 33.2 a i blankningsförordningen ska den behöriga myndigheten ha rätt att få tillgång till varje slag av handling och infordra kopior av eller själva kopiera dem. Vidare ska den behöriga myndigheten enligt artikel 33.2 b ha rätt att begära upplysningar från fysiska eller juridiska personer och vid behov kalla och höra fysiska eller juridiska personer för att inhämta upplysningar.

Enligt artikel 33.3 a och b i blankningsförordningen ska den behöriga myndigheten ha befogenhet att i enskilda fall begära att en fysisk eller juridisk person som utför en creditswappstransaktion ska lämna dels en förklaring av ändamålet med transaktionen och om den är avsedd som säkring mot en risk eller något annat, dels information som bekräftar den underliggande risken om transaktionen är avsedd för risksäkring.

Den behöriga myndighetens befogenheter avgränsas av att de endast får utövas för fullgörandet av de uppgifter som den behöriga myndigheten har enligt blankningsförordningen. En ytterligare avgränsning följer av att befogenheterna enligt artikel 33.2 ska utövas i överensstämmelse med nationell rätt. I och med den sistnämnda begränsningen finns – vilket också anförts i det lagstiftningsärende som föranleddes av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut – ett stort utrymme att beakta nationella regler om t.ex. anonymitetsskydd och efterforskningsförbud (prop. 2009/10:217 s. 17 f.). Skyldigheten att tillhandahålla Finansinspektionen information begränsas således av grundlagsregleringen. Någon särskild föreskrift om detta behövs emellertid inte, eftersom det följer redan av principen att grundlag har företräde framför vanlig lag. Bestämmelserna i den föreslagna lagen kan därför inte tillämpas om de skulle komma i konflikt med tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen.

I likhet med vad som gäller enligt bl.a. 23 kap. 3 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden bör upplysningsskyldigheten begränsas i den mån en sådan skyldighet skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater. Advokater som avkrävs uppgifter kan därmed underlåta att inkomma med sådana ifall det skulle kunna medföra straffrättsligt ansvar för brott mot tystnadsplikt.

Det bör också i detta sammanhang påpekas att skyldigheten att inställa sig till förhör inte innebär någon skyldighet att yttra sig vid förhöret, oavsett tystnadsplikt (prop. 2004/05:142 s. 117 f.).

Finansinspektionens befogenheter enligt artikel 33.2 a och b samt 33.3 a och b bör framgå direkt av den nya lagen. Det bör även framgå av lagen att utredningsbefogenheterna inte får strida mot den lagreglerade tystnadsplikten för advokater.

Rätt att utföra inspektioner på plats

Enligt artikel 33.2 c i blankningsförordningen ska den behöriga myndigheten ha rätt att utföra inspektioner på plats med eller utan föranmälan.

Texten överensstämmer i huvudsak med artikel 12.2 c i marknadsmissbruksdirektivet². Vid införlivandet av det direktivet gjorde regeringen bedömningen att endast inspektioner i företags kontorslokaler och liknande avsågs, och inte inspektioner i privatbostäder (prop. 2004/05:142 s. 118 f.). Något skäl att frångå den bedömningen har inte framkommit inom ramen för detta lagstiftningsärende, och inte heller skäl att utsträcka Finansinspektionens befogenhet att utföra platsundersökningar till att även omfatta andra fysiska och juridiska personer än finansiella företag.

I lagarna som innehåller de rörelserättsliga reglerna för de olika slagen av finansiell verksamhet – t.ex. försäkringsrörelselagen (2010:2043), lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse – anges att Finansinspektionens tillsyn inte endast avser de tillståndspliktiga företagens efterlevnad av dessa lagar, utan även efterlevnaden av övriga författningar som styr deras verksamhet (t.ex. 23 kap. 1 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden). Bland de författningar som styr de finansiella företagens verksamheter kommer blankningsförordningen att ingå, varför Finansinspektionens rätt enligt dessa lagar att genomföra platsundersökningar även kommer gälla vid inspektionens övervakning av efterlevnaden av blankningsförordningens bestämmelser (prop. 2004/05:158 s. 134 f.). Av detta skäl krävs inte att Finansinspektionens rätt att utföra platsundersökningar enligt blankningsförordningen tas in i den nya lagen.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk).

Rätt att infordra uppgifter om tele- och datatrafik

Enligt artikel 33.2 d i blankningsförordningen ska den behöriga myndigheten ha rätt att begära uppgifter om tele- och datatrafik. Finansinspektionens rätt att anmoda ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller något annat har ansetts innefatta en rätt att begära in uppgifter om befintlig tele- och datatrafik (prop. 2004/05:142 s. 120, prop. 2006/07:115 s. 494 f. och prop. 2009/10:217 s. 19 f.). Finansinspektionen har alltså i vissa fall rätt att begära in uppgifter om befintlig tele- och datatrafik. Vidare har inspektionen meddelat föreskrifter om att vissa telefonsamtal ska spelas in och arkiveras, t.ex. 21 kap. 1 och 3 §§ i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:16) om värdepappersrörelse.

I förarbetena till lagen om värdepappersmarknaden (prop. 2006/07:115 s. 494 f.) diskuterades hur den tystnadsplikt som gäller enligt lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation förhåller sig till Finansinspektionens rätt att begära ut uppgifter om tele- och datatrafik. Regeringen ansåg att det bakomliggande direktivets krav på att den behöriga myndigheten ska kunna begära in uppgifter om tele- och datatrafik var uppfyllt i och med den rätt Finansinspektionen har att begära uppgifter från de tillståndspliktiga företagen (jfr Kammarrättens i Stockholm dom den 28 september 2006 i mål nr 4514-06). Det saknas skäl att i detta lagstiftningsärende göra en annan bedömning vad gäller kravet i blankningsförordningen på att den behöriga myndigheten ska kunna infordra uppgifter om tele- och datatrafik. Artikel 33.2 d i blankningsförordningen bör således inte föranleda någon ändring i svensk rätt.

Rätt att kräva att agerande i strid med förordningen upphör

Enligt artikel 33.2 e i blankningsförordningen ska den behöriga myndigheten ha rätt att kräva att varje form av agerande som strider mot bestämmelserna i förordningen ska upphöra. Detta

krav i blankningsförordningen bör tillfredsställas genom att Finansinspektionen ges möjlighet att förelägga dem som överträder blankningsförordningens bestämmelser att vidta rättelse och att förena föreläggandena med vite.

Rätt att begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad

Enligt artikel 33.2 f ska den behöriga myndigheten ha rätt att begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad. Några allmänna regler om frysning av tillgångar finns inte i Sverige. Där emot finns bestämmelser om kvarstad i tvistemål och brottmål. I likhet med motsvarande artikel i MiFID³ – artikel 50.2 f – måste förevarande artikel uppfattas på så sätt att den endast kräver att nationella regler om antingen frysning eller kvarstad ska finnas (prop. 2006/07:115 s. 495). Reglerna om kvarstad och beslag i brottmål och tvistemål har i tidigare lagstiftningsärenden vidare ansetts tillfredsställa syftena bakom frysningsinstitutet (se ovan anförd proposition samt prop. 2004/05:142 s. 122). För Sveriges del är kraven i artikel 33.2 f därför redan tillgodosedda.

5.3 Samarbete med andra behöriga myndigheter

Medlemsstaternas behöriga myndigheter har enligt blankningsförordningen en allmän skyldighet att samarbeta med varandra och med Esma. Samarbetet kan ske genom utbyte av information, genom bistånd vid kontroller på plats eller utredningar samt genom delegering av uppgifter.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EG) 2004/39 av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG.

5.3.1 Utbyte av information

Promemorians bedömning: Det informationsutbyte som blankningsförordningen föreskriver kan komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt och direkt med stöd av blankningsförordningen.

Förordningens innehåll: I artiklarna 34-36 och 38-40 i blankningsförordningen finns bestämmelser om utbyte av information mellan behöriga myndigheter, såväl inom som utom EU.

De behöriga myndigheterna ska, enligt artikel 35, förse varandra med information av betydelse för fullgörandet av deras uppgifter enligt förordningen. Vidare är de behöriga myndigheterna enligt artikel 36 skyldiga att samarbeta med Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt förordningen. Samarbetet med Esma ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Esma-förordningen).

Enligt artikel 34 gäller tystnadsplikt för alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten, eller för någon myndighet eller fysisk eller juridisk person till vilken den behöriga myndigheten har delegerat uppgifter, inklusive av myndigheten anlitate revisorer och sakkunniga. Information som omfattas av tystnadsplikt får dock lämnas ut när så krävs i samband med rättsliga förfaranden.

Som huvudregel gäller tystnadsplikt avseende information som utbyts mellan behöriga myndigheter som rör affärs- eller driftsförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden (artikel 34.2). Informationen får dock lämnas ut om det finns ett uttryckligt medgivande eller om så krävs i samband med rättsliga förfaranden.

Vidare krävs i artikel 38 att de behöriga myndigheterna, när det är möjligt, ska upprätta samarbetsformer med behöriga myndigheter i tredjeland om bl.a. utbyte av information. En förutsättning är därvidlag att den information som enligt ett

sådant samarbete överförs till tredjeland omfattas av garantier om tystnadsplikt som åtminstone motsvarar den som gäller enligt artikel 34 i förordningen.

Förordningen innehåller vidare i artiklarna 39 och 40 bestämmelser om skydd för personuppgifter. Vid överföring av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller mellan medlemsstaterna och ett tredjeland ska medlemsstaterna tillämpa EU-direktivet 95/46/EG⁴, som ligger till grund för den svenska personuppgiftslagen (prop. 1997/98:44 s. 1). Detta innebär i huvudsak att överföring får ske endast om tredjeland säkerställer en adekvat skyddsnivå för personuppgifterna i fråga (artikel 25 eller 26 i direktiv 95/46/EG).

Skälen för promemorians bedömning: Av artikel 34 följer en tystnadsplikt för personer som på olika sätt är knutna till bl.a. den behöriga myndigheten. En motsvarande tystnadsplikt följer av 2 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400, OSL). Enligt den bestämmelsen gäller ett förbud mot att röja eller utnyttja sekretessbelagd uppgift både för myndigheten där uppgiften är sekretessbelagd och för personer som fått kännedom om uppgiften genom att för det allmännas räkning delta i myndighetens verksamhet på grund av anställning eller uppdrag hos myndigheten, tjänsteplikt eller annan liknande grund.

Beträffande Finansinspektionens möjlighet att *lämna ut* uppgifter till utländska myndigheter kan det inledningsvis konstateras att det kan komma att handla om uppgifter som omfattas av sekretess enligt 30 kap. 4 eller 6 §§ OSL. En svensk myndighets möjlighet att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till en utländsk myndighet regleras i 8 kap. 3 § OSL. Uppgift som är sekretessbelagd enligt OSL får enligt bestämmelsen inte lämnas ut till utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation i andra fall än då utlämnandet sker i enlighet med föreskrift i lag eller förordning eller då uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten eller mellanfolkliga organisationen. Bestämmelsen ger – som regeringen konstaterat i flera tidigare lagstiftningsärenden på det finansiella området – Finansinspektionen goda möjligheter att i sitt arbete lämna ut handlingar och uppgifter till behöriga utländska myndigheter (se bl.a. prop. 1992/93:89 s. 135 och prop. 2006/07:5 s. 350).

Beträffande Finansinspektionens möjligheter att *hämta in* information och bibehålla eventuell sekretess gäller följande. Enligt 30 kap. 7 § första stycket första meningen OSL gäller sekretess hos en statlig myndighet i verksamhet som avser bl.a. tillsyn, övervakning och kontroll på finansmarknadsområdet, i den utsträckning riksdagen har godkänt avtal om detta med en annan stat eller en mellanfolklig organisation, för sådan uppgift om affärs- eller driftsförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten har fått enligt avtalet. I begreppet avtal anses ingå bl.a. rättsakter som gäller till följd av Sveriges medlemskap i EU, dvs. anslutningsfördragen, förordningar och direktiv som utfärdas av EU:s institutioner (se bl.a. prop. 2006/07:110 s. 38 och 41 och RÅ 2007 ref. 45). Sekretess gäller därmed för information som Finansinspektionen tar emot och som inte får lämnas ut enligt förordningen.

Med begreppet *samarbetsformer* i artikel 38 i blankningsförordningen torde bl.a. avses s.k. memorandums of understanding, som innehåller allmänt hållna förpliktelser för parterna. Det förefaller rimligt att anta att Finansinspektionen, för att bl.a. kunna säkerställa de nämnda garantierna om tystnadsplikt, kommer att behöva ingå internationella överenskommelser för att tillgodose blankningsförordningens krav på *samarbetsformer*.

Om Finansinspektionen i framtiden ingår ett avtal med tredjeland om informationsutbyte – inom ramen för sådana *samarbetsformer* som avses i artikel 38 i blankningsförordningen – kan det diskuteras om riksdagen verkligen i enlighet med vad

som krävs i 30 kap. 7 § första stycket första meningen OSL godkänt detta avtal. Enligt 30 kap. 7 § första stycket andra meningen OSL gäller dock sekretess även för sådana uppgifter som Finansinspektionen har fått från en utländsk myndighet eller ett utländskt organ enligt något annat avtal, om regeringen meddelar föreskrifter om det. I 8 § offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641) anges de myndigheter och organ som Finansinspektionen träffat avtal med och vars uppgifter omfattas av sekretess. Om Finansinspektionen avser att ingå ett avtal om informationsutbyte med en behörig myndighet i tredjeland, bör därför myndigheten anmäla detta till Finansdepartementet för att regeringen ska kunna meddela föreskrifter om att sekretess ska gälla för de uppgifter som Finansinspektionen får enligt avtalet.

Sammantaget görs den bedömningen att det informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och den därmed förenade tystnadsplikt som blankningsförordningen föreskriver inte strider mot den gällande regleringen på finansmarknadsområdet. Det bör i det sammanhanget särskilt noteras att sekretessen enligt blankningsförordningen gäller för affärs- eller driftförhållanden eller för ekonomiska eller personliga förhållanden. Samma avgränsning görs i 30 kap. 4, 6 och 7 §§ OSL.

Vidare görs bedömningen att det inte behövs någon bestämmelse i den nya lagen som reglerar informationsutbytet med andra behöriga myndigheter och med Esma. Att Finansinspektionen har en förpliktelse att samarbeta med dem följer redan av blankningsförordningen.

För att Finansinspektionens övervakning enligt den nya lagen ska få samma sekretesskydd som annan övervakning på finansmarknadsområdet krävs dock en ändring av 30 kap. 6 § OSL. Detta behandlas i avsnitt 6.1.

5.3.2 Samarbete vid särskild begäran

Promemorians bedömning: Finansinspektionen får, direkt på grund av artikel 37 i blankningsförordningen, vidta de åtgärder som anges där. Några svenska lagstiftningsåtgärder fordras inte i denna del.

Förordningens innehåll: Enligt artikel 37 i blankningsförordningen får en behörig myndighet i en medlemsstat begära bistånd av en behörig myndighet i en annan medlemsstat när det gäller inspektioner på plats eller utredningar. En behörig myndighet som tar emot en sådan begäran ska enligt förordningen antingen själv utföra inspektionen på plats eller utredningen, låta den behöriga myndighet som lämnat begäran delta i kontrollen på plats eller utredningen, låta den behöriga myndigheten som lämnat begäran själv utföra kontrollen på plats eller utredningen, utse revisorer eller sakkunniga för att utföra kontrollen på plats eller utredningen eller dela vissa övervakningsuppgifter med de andra behöriga myndigheterna. Vidare föreskrivs i artikel 37 att Esma får begära att medlemsstaternas behöriga myndigheter ska vidta specifika utredningsuppgifter och inspektioner på plats när Esma har skäl att begära information för att kunna utöva en befogenhet som Esma fått enligt blankningsförordningen.

Skälen för promemorians bedömning: Blankningsförordningen ger Finansinspektionen möjlighet att överlämna en förvaltningsuppgift som innebär myndighetsutövning till en annan behörig myndighet eller en sakkunnig person. Av 12 kap. 4 § andra stycket regeringsformen framgår att en förvaltningsuppgift kan överlämnas till olika organ och enskilda individer. Om uppgiften innefattar myndighetsutövning, krävs stöd i lag för överlämnandet. Befogenheten för Finansinspektionen att överlämna åt en annan behörig myndighet eller åt en revisor eller sakkunnig att utföra en kontroll på plats eller en utredning följer redan av blankningsförordningen som gäller direkt i alla medlemsstater. Eftersom blankningsförordningen är att jämställa

med svensk lag krävs inte någon ytterligare överlåtelse av myndighetsutövning i den föreslagna lagen. I och med att Sverige har tillträtt Lissabonfördraget har den överlåtelse av beslutanderätt som förordningen förutsätter och som medger att en utländsk myndighet får delta i eller själv utföra kontroller och utredningar i Sverige redan skett (se prop. 2007/08:168 s. 41 ff.). Någon ytterligare överlåtelse krävs därför inte (jfr prop. 2009/10:217 sid. 29).

5.3.3 Samarbete i övrigt med behöriga myndigheter i tredjeland

Promemorians bedömning: Det krävs inte några lagändringar för att Finansinspektionen ska kunna upprätta samarbetsformer med behöriga myndigheter i tredjeländer.

Förordningens innehåll: I skäl 39 uttalas att vissa åtgärder enligt blankningsförordningen kan gälla även för fysiska och juridiska personer utanför EU, varför det krävs ett samarbete mellan de behöriga myndigheterna och myndigheterna i tredje land. Enligt artikel 38 i blankningsförordningen ska de behöriga myndigheterna upprätta samarbetsformer med behöriga myndigheter i tredjeländer om fullgörandet av förpliktelser som uppkommer enligt denna förordning i tredjeländer samt om att dessa myndigheter ska vidta liknande åtgärder för att komplettera de åtgärder som ska vidtas enligt kapitel V, dvs. de åtgärder som har beskrivits i avsnitt 4.2. Det har redan berörts i avsnitt 5.3.1 att artikel 38 i blankningsförordningen kan komma att kräva att de behöriga myndigheterna ska ingå avtal om informationsutbyte med behöriga myndigheter i tredjeländer.

Skälen för promemorians bedömning: Blankningsförordningens bestämmelser ger de behöriga myndigheterna i uppgift att upprätta samarbetsformer som skapar skyldigheter för behöriga myndigheter i tredjeland att agera i förhållande till företag och enskilda som befinner sig under deras jurisdiktion.

Som angetts i avsnitt 5.3.1 torde med begreppet samarbetsformer avses bl.a. s.k. memorandum of understanding, vilka kan kräva att internationella överenskommelser ingås med myndigheter i länder utanför EU. De överenskommelser som kan bli aktuella enligt artikel 38 i blankningsförordningen torde inte kunna medföra någon ändring i det regelverk som till följd av blankningsförordningen gäller inom EU. De är endast avsedda att utsträcka räckvidden för blankningsförordningens bestämmelser utanför EU. Därför görs bedömningen att artikel 38 i blankningsförordningen inte aktualiserar frågor om överlåtelse av rättskipnings- eller förvaltningsuppgifter till annan stat eller utländskt organ enligt 10 kap. 8 § regeringsformen.

Ett avtal som Finansinspektionen ingår i syfte att upprätta samarbetsformer enligt artikel 38 i blankningsförordningen är emellertid en sådan internationell överenskommelse som enligt regeringsformens bestämmelser som huvudregel ska ingås av regeringen. Av 10 kap. 2 § regeringsformen följer dock att regeringen kan uppdra åt en förvaltningsmyndighet att ingå sådana internationella överenskommelser som inte kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan. Regeringen bör därför besluta att ge ett sådant uppdrag åt Finansinspektionen så att inspektionen kan efterleva kravet i artikel 38 i blankningsförordningen på upprättande av samarbetsformer med behöriga myndigheter i tredjeländer. Detta bör ske genom en ändring i 4 § andra stycket förordningen med instruktion för Finansinspektionen.

Finansinspektionen behöver vidare anmäla till Finansdepartementet när en internationell överenskommelse ingås så att information som erhålls från en utländsk myndighet enligt överenskommelsen kan bli föremål för föreskrifter om sekretess (se avsnitt 5.3.1).

5.4 Särskild avgift

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska i vissa fall besluta om att ta ut en särskild avgift av den som överträtt blankningsförordningens bestämmelser.

Den särskilda avgiften ska i fråga om överträdelser som har karaktär av åsidosatt anmälningsskyldighet eller åsidosatt plikt att offentliggöra uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 5 miljoner kronor. I fråga om överträdelser som avser ett förbud enligt blankningsförordningen att genomföra en viss transaktion ska den särskilda avgiften uppgå till lägst 5 000 kronor och högst 50 miljoner kr. Avgiften tillfaller staten.

Om överträdelserna är ringa eller ursäktliga eller om det annars finns särskilda skäl, får avgiften efterges helt eller delvis.

Förordningens innehåll: Medlemsstaterna är enligt artikel 41 i blankningsförordningen skyldiga att fastställa regler om sanktioner och administrativa åtgärder (*eng.* administrative measures, sanctions and pecuniary penalties) för överträdelser av förordningen. Sanktionerna och de administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska senast den 1 juli 2012 till Europeiska kommissionen och Esmå anmäla vilka regler man har infört. Esmå ges i uppdrag att anta riktlinjer för att säkerställa att medlemsstaterna väljer ett samstämmigt angreppssätt avseende de sanktioner och administrativa åtgärder som ska införas.

Skälen för promemorians förslag: Blankningsförordningens materiella bestämmelser riktar sig, som redan nämnts, till alla fysiska och juridiska personer. Överträdelser av förordningens bestämmelser kan därför ske inom en vid personkrets. Finansinspektionen kan komma att rikta sina ingripanden mot finansiella institut, mot andra företag och mot privatpersoner. I de fall då en överträdelse av blankningsförordningen äger rum inom ramen för verksamheten i en juridisk person ter det sig dock naturligt att Finansinspektionen riktar sanktionen mot den

juridiska personen snarare än mot de fysiska personer, t.ex. anställda, som faktiskt överträtt förordningen.

En administrativ sanktion som blivit allt vanligare på finansmarknadsområdet är sanktionsavgifter som beslutas av Finansinspektionen (6 kap. 3 a § lagen [1991:980] om handel med finansiella instrument, 20–24 §§ lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument och 7 kap. 2 § lagen [2006:451] om offentliga uppköpserbudanden på aktie marknaden). Regleringen med en särskild avgift som tas ut av regelöverträdare har ansetts tillgodose unionsrättsliga krav på effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner (prop. 2004/05:158 s. 142 f. och prop. 2005/06:140 s. 77).

Det framstår som lämpligt att vid utformningen av bestämmelserna om sanktioner för överträdelse av blankningsförordningen söka vägledning i de befintliga sanktionsbestämmelserna på området. Finansinspektionen bör ges lika goda möjligheter att ingripa mot överträdelse av blankningsförordningen som enligt annan lagstiftning som rör övervakningen av de finansiella marknaderna. Finansinspektionen bör därför ges befogenhet att ta ut en särskild avgift av dem som bryter mot blankningsförordningens bestämmelser.

Det högsta beloppet för den särskilda avgiften bör bestämmas så att det framstår som avskräckande även vid transaktioner som rör mycket stora värden. Finansinspektionen måste därför ha möjlighet att besluta om mycket kraftfulla sanktionsavgifter. En åtskillnad bör dock göras när det gäller det högsta beloppet för en särskild avgift. De överträdelse som har karaktär av åsidosatt anmälningsskyldighet eller åsidosatt plikt att offentliggöra bör inte kunna föranleda en högre särskild avgift än vad som i dag gäller för utebliven anmälan eller uteblivet offentliggörande av vissa innehav av aktier enligt lagen om handel med finansiella instrument (se 6 kap. 3 a § andra stycket nämnda lag). I de fallen bör en särskild avgift kunna tas ut med högst 5 miljoner kronor.

När det gäller överträdelse av ett förbud enligt blankningsförordningen att utföra en viss transaktion bör betydligt mera kännbara avgifter kunna beslutas. I flera av de lagar som rör

Finansinspektionens tillsyn på finansmarknaden är den högsta sanktionsavgiften 50 miljoner kronor (25 kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden och 15 kap. 8 § lagen om bank- och finansieringsrörelse). Detta belopp får anses väl tillgodose blankningsförordningens krav på att de sanktioner som beslutas av medlemsstaterna ska vara avskräckande även för de aktörer på de finansiella marknaderna som förfogar över mycket stora ekonomiska resurser (prop. 2006/07:115 s. 508).

Olika modeller är möjliga för fastställandet av den särskilda avgiftens storlek. En av dessa modeller är att avgiften fastställs med utgångspunkt i marknadsvärdet på de finansiella instrument som ingår i en viss transaktion, t.ex. en blankning i aktier. Modellen används t.ex. i 20–24 §§ lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument. Den särskilda avgiften ska enligt 21 § första stycket 4 nämnda lag motsvara mellan 0,005 och 0,01 procent av noterat marknadsvärde vid utgången av månaden före beslutet, men vara lägst 15 000 kronor och högst en miljon kronor.

En alternativ modell för fastställande av avgiften är att i lagen ange ett intervall i fasta belopp inom vilket Finansinspektionen får bestämma avgiften med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet – bl.a. vilken typ av överträdelse det rör sig om, vilka värden den avsett, om det varit fråga om upprepade överträdelser och olika förhållanden hos den enskilde. Det är en enkel och robust modell som tillämpas i flera andra sammanhang, t.ex. i 7 kap. 2 § lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden.

Den sistnämnda modellen lämpar sig, enligt promemorians bedömning, bättre än den förstnämnda med hänsyn till de olika typer av överträdelser som kan förekomma enligt blankningsförordningen. De överträdelser som det kan bli fråga om är nämligen skiftande till innehållet. Det kan röra sig om alltifrån åsidosättanden av anmälningsskyldighet enligt artikel 5 och brister i fråga om sättet för anmälningsskyldighetens fullgörande enligt artikel 9, till genomförande av blankningstransaktioner i strid med bestämmelserna i artikel 12 eller i strid med åtgärder under ex-

ceptionella omständigheter som beslutats av Finansinspektionen eller Esmas med stöd av artiklarna 18-21 och 23 respektive 28.

Genom att lägga fast en vid ram för den särskilda avgiftens storlek ges även utrymme för nyanserade bedömningar rörande den särskilda avgiftens storlek i det enskilda fallet. Med tanke på att många fall av överträdelser kan vara av mindre allvarlig karaktär bör det lägsta beloppet bestämmas till 5 000 kronor, vilket också är det lägsta beloppet för straffavgift enligt 25 kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden och enligt 15 kap. 8 § lagen om bank- och finansieringsrörelse.

För att skapa tydlighet bör det anges att en särskild avgift ska tas ut vid vissa preciserade överträdelser av blankningsförordningens bestämmelser. På så sätt står det klart för både den enskilde och Finansinspektionen vad en överträdelse kan bestå i och dess följd kan bli. För att tillgodose blankningsförordningens krav på införande av sanktionsbestämmelser bör en särskild avgift kunna tas ut såväl vid överträdelser av de regler som finns angivna direkt i förordningen som vid överträdelser av Finansinspektionens och Esmas åtgärder under exceptionella omständigheter enligt artiklarna 18-21 och 23 respektive 28.

I ett sanktionssystem som bygger på ett mer eller mindre strikt ansvar för den enskilde bör det finnas möjlighet till eftergift. Om en överträdelse i ett enskilt fall bedöms som ringa eller ursäktlig eller om det annars finns särskilda skäl, bör avgiften därför kunna efterges (prop. 2004/05:158 s. 142 och där gjorda hänvisningar).

Enligt 6 kap. 3 b § lagen om handel med finansiella instrument får beslut om att ta ut en särskild avgift bara meddelas om den berörda personen har delgetts en upplysning om detta inom viss tid efter det att överträdelserna skett. På samma sätt bör en tidsfrist bestämmas i fråga om överträdelser av blankningsförordningens bestämmelser. Den tid som anges för vissa fall av överträdelser enligt 6 kap. 3 a § lagen om handel med finansiella instrument – två år – framstår som väl avvägd. Beslut om att ta ut en särskild avgift för en överträdelse av blankningsförordningens bestämmelser bör således få meddelas endast om

Finansinspektionen inom två år från det att överträdelsen ägde rum har delgett den berörda personen en upplysning om att frågan om särskild avgift tagits upp av inspektionen.

Beträffande verkställighet av särskild avgift bör motsvarande regler gälla som för verkställighet av särskild avgift enligt 6 kap. 3 d och e §§ lagen om handel med finansiella instrument (prop. 2004/05:158 s. 143). Särskild avgift ska således betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Finansinspektionens beslut att påföra särskild avgift får då verkställas utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom denna tid. Om betalning inte sker inom föreskriven tid, ska Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Särskild avgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

5.5 Avgifter för anmälningar och övervakning

Promemorians förslag: De företag som står under tillsyn av Finansinspektionen ska betala årliga avgifter för att bekosta inspektionens övervakning enligt blankningsförordningen. Finansinspektionen ges rätt att ta ut avgifter för prövning av anmälningar enligt blankningsförordningen. Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Förordningens innehåll: Frågan om avgifter till den behöriga myndigheten berörs inte i blankningsförordningen.

Skälen för promemorians förslag: Finansinspektionen kommer att få utökade arbetsuppgifter i och med att inspektionen utses som behörig myndighet enligt blankningsförordningen. Med nya arbetsuppgifter följer ökade kostnader som kräver finansiering.

Finansinspektionens verksamhet finansieras dels via anslag på statsbudgeten, dels via avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar. Avgifter som tas ut med stöd av förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen får inspektionen behålla. De företag som står under tillsyn betalar vidare avgifter till inspektionen enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Sistnämnda avgifter ska vara proportionella mot de kostnader som inspektionen haft för tillsynen över respektive företagskategori. Dessa avgifter får inspektionen dock inte behålla utan de ska redovisas mot inkomsttitel på statsbudgeten.

Den verksamhet som Finansinspektionen kommer att bedriva till följd av blankningsförordningen kommer att bestå dels i prövning av anmälningar, dels i övervakning och kontroll över att blankningsförordningens bestämmelser efterlevs. Anmälningar som ska prövas är bl.a. sådana som rör tillämpligheten av undantagsbestämmelserna i artikel 17. De nya arbetsuppgifter som Finansinspektionen föreslås få är därför delvis av det slaget att de kan finansieras genom uttag av avgifter för prövning av anmälningar, delvis av sådant slag att finansiering via statsbudgeten måste ske.

För att Finansinspektionens övervakning enligt blankningsförordningen inte ska bli en statsfinansiell belastning bör de företag som står under Finansinspektionens tillsyn betala årliga avgifter för att bekosta övervakningen. En bestämmelse av denna innebörd bör infogas i den föreslagna lagen, med förebild i motsvarande bestämmelser i jämförbar lagstiftning på området (t.ex. 26 § lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument och 7 kap. 13 § lagen om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden). I lagen bör vidare Finansinspektionen ges rätt att ta ut avgifter för prövning av anmälningar enligt blankningsförordningen.

Regeringen bör ges bemyndigande att meddela föreskrifter om bägge slagen av avgifter.

5.6 Överklagande och handläggning i domstol

Promemorians förslag: Finansinspektionens beslut i enskilda fall får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Finansinspektionen får bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart om inte annat följer av blankningsförordningen.

Förordningens innehåll: Det saknas bestämmelser i blankningsförordningen som reglerar möjligheten att överklaga den behöriga myndighetens beslut.

Skälen för promemorians förslag: Enligt blankningsförordningen ska de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt, kunna fatta beslut om sanktioner för överträdelser av förordningen. De förvaltningsbeslut som främst aktualiseras enligt den föreslagna lagen är beslut om att ta ut en särskild avgift av den som överträtt blankningsförordningens bestämmelser. Sådana beslut har rättsverkningar – ibland mycket kännbara – för dem som de riktar sig till. De har dessutom repressiv karaktär. Härav följer att de bör kunna överklagas och bli föremål för domstolsprövning.

Allmänt inom finansmarknadsområdet gäller att de beslut som Finansinspektionen meddelar kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol, med krav på prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätt. Det har inte framkommit skäl att frångå den allmänna principen i detta lagstiftningsärende. De förvaltningsbeslut som Finansinspektionen meddelar med stöd av den föreslagna lagen bör därför få överklagas till allmän förvaltningsdomstol, med krav på prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten.

Rätten att överklaga gäller endast förvaltningsbeslut i enskilda fall. Beslut om bl.a. utvidgad anmälningsplikt som Finansinspektionen kan fatta med stöd av artiklarna 18-21 och 23 i blankningsförordningen har karaktär av normbeslut som riktar sig till en vidare krets av mottagare. Därtill kommer sådana

beslut att fattas direkt på grundval av blankningsförordningen och inte på grundval av den nya lagen. Av dessa skäl bör det inte vara möjligt att överklaga sådana beslut.

6 Ändringar i offentlighets- och sekretesslagen

Promemorians förslag: Sekretess ska gälla för uppgifter om enskilda ekonomiska eller personliga förhållanden i Finansinspektionens övervakning och kontroll enligt den nya lagen med kompletterande bestämmelser till blankningsförordningen.

Förordningens innehåll: Enligt artikel 34 i blankningsförordningen ska tystnadsplikt gälla för alla fysiska eller juridiska personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten. Denna artikel har behandlats i avsnitt 5.3.1.

Skälen för promemorians förslag: Bestämmelser om sekretess för Finansinspektionens verksamhet finns bl.a. i 30 kap. 4 och 6 §§ OSL. I 30 kap. 4 § offentlighets- och sekretesslagen (OSL) regleras den sekretess som gäller i Finansinspektionens verksamhet som avser tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden eller försäkringsväsendet. I 30 kap. 6 § OSL regleras den sekretess som gäller för Finansinspektionens övervakning eller kontroll över finansmarknaderna enligt viss angiven lagstiftning, vilket har ansetts vara en fråga tillståndsgivningen och tillsynen skild verksamhet (se prop. 1984/85:157 s. 73). Bland den lagstiftning som anges i sistnämnda lagrum kan nämnas lagen om handel med finansiella instrument och lagen om anmälningskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

I likhet med bestämmelserna i de lagar som finns angivna i 30 kap. 6 § OSL riktar sig blankningsförordningens bestämmelser mot vissa beteenden på de finansiella marknaderna. Den verksamhet som med stöd av blankningsförordningen ska bedrivas av den behöriga myndigheten har karaktär av övervakning och kontroll, t.ex. när det gäller anmälningsskyldigheten avseende vissa korta nettopositioner i aktier enligt artikel 5 och kraven för inledande av blankningstransaktioner enligt artikel 12.

Som har framgått i avsnitt 5.2 föreslås att Finansinspektionen ska ha rätt att förelägga ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat. Finansinspektionen ska även ha befogenhet att hålla förhör med den som förväntas kunna lämna uppgifter.

Den information som lämnas till Finansinspektionen kan innehålla känsliga uppgifter om t.ex. affärsmässiga förhållanden, vars offentliggörande kan leda till avsevärd ekonomisk skada. Med hänsyn härtill och till blankningsförordningens krav på tystnadsplikt bör sekretess därför gälla för Finansinspektionens övervakande verksamhet. OSL bör kompletteras med en bestämmelse om detta. I likhet med vad som gäller enligt de lagar som anges i 30 kap. 6 § första stycket OSL bör uppgifter som har lämnats till Finansinspektionen och som rör den uppgiftsskyldige själv omfattas av sekretess endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretess inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten. Ändringen i OSL bör utformas på så sätt att en hänvisning till den i denna promemoria föreslagna lagen tas in i 30 kap. 6 § första stycket.

När det gäller förhållandet mellan den föreslagna sekretessregeln i 30 kap. 6 § första stycket OSL och skyddet för meddelarfriheten görs följande överväganden. I 30 kap. 30 § OSL finns de tystnadsplikter som enligt det aktuella kapitlet har företräde framför principen om meddelarfrihet, dvs. rätten enligt 1 kap. 1 § tredje stycket tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 2 § yttrandefrihetsgrundlagen att lämna uppgift i vilket ämne som helst för publicering i de medier som de båda grundlagarna omfattar. Denna frihet är inte begränsad när det gäller uppgifter i ett

ärendet enligt t.ex. lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden (se prop. 2005/06:140 s. 87 f). Det saknas anledning att behandla uppgifter i ärendet enligt den nya lagen på annat sätt. Den föreslagna sekretessbestämmelsen bör således inte inskränka meddelarfriheten.

7 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Den nya lagen med kompletterande bestämmelser till blankningsförordningen ska träda i kraft samma dag som förordningen ska börja tillämpas, dvs. den 1 november 2012.

Förordningens innehåll: I artikel 48 i blankningsförordningen anges att förordningen ska tillämpas från och med den 1 november 2012.

Skälen för promemorians förslag: Från och med den dag då blankningsförordningen ska tillämpas inträder skyldigheter för enskilda i Sverige i enlighet med förordningens materiella bestämmelser, bl.a. anmälningsskyldigheten för vissa korta nettopositioner. De nya lagbestämmelser som föreslås i denna promemoria bör därför träda i kraft samma dag, dvs. den 1 november 2012.

8 Förslagens konsekvenser

Blankningsförordningen ska tillämpas från och med den 1 november 2012 och medför i sig olika konsekvenser för handeln med finansiella instrument. Europeiska kommissionen har också gjort en konsekvensanalys som avser blankningsförordningen i sig⁵. I detta avsnitt redogörs för de konsekvenser som förslagen i promemorian kan bedömas medföra.

8.1 Förslagets syfte och alternativa lösningar

Syftet med de förslag som lämnas i denna promemoria är att anpassa svensk lagstiftning till blankningsförordningen. Förslagen innebär att en ny lag med kompletterande bestämmelser till blankningsförordningen införs och att en ändring sker i offentlighets- och sekretesslagen.

Blankningsförordningen förutsätter att vissa nationella regler införs t.ex. om utseende av behörig myndighet och sanktioner. Vidare förutsätter blankningsförordningen att medlemsstaterna kompletterar förordningen genom att ge den behöriga myndigheten erforderliga utrednings- och tillsynsbefogenheter. För att ge blankningsförordningen genomslag i svensk rätt krävs därför att Sverige inför regler i de relevanta avseendena. Eftersom den nya reglering som krävs har inslag av skyldigheter för enskilda och av ingrepp i enskildas personliga eller ekonomiska förhållan-

⁵ Commission Staff Working Document; Impact Assessment, Accompanying document to the Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on Short Selling and certain aspects of Credit Default Swaps (SEC[2010] 1056).

den krävs enligt 8 kap. 2 § första stycket 2 regeringsformen att reglerna meddelas av riksdagen genom lag. Genom den föreslagna lagen tillgodoses blankningsförordningens krav avseende kompletterande reglering i nationell rätt. För att samma sekretesskydd ska gälla på det område som omfattas av blankningsförordningen och den föreslagna lagen som på den övervakning av de finansiella marknaderna som i dag bedrivs av Finansinspektionen, behöver en ändring göras i offentlighets- och sekretesslagen.

Det har inte framkommit några lämpliga alternativa lösningar för att anpassa den svenska lagstiftningen till blankningsförordningen. Om Sverige väljer att inte anpassa svensk lagstiftning till blankningsförordningen löper Sverige risken att Europeiska kommissionen inleder ett förfarande om fördragsbrott. Enligt den bedömning som görs i promemorian överensstämmer de förslag som läggs fram med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

8.2 Kostnader och andra konsekvenser

De förslag som lämnas i denna promemoria bedöms inte ge några omedelbara effekter på samhällsekonomin. Förslaget innebär dock att Finansinspektionens tillsyn och övervakning av finansmarknaderna breddas till att omfatta efterlevnaden av blankningsförordningens bestämmelser om bl.a. anmälnings- och offentliggörandeplikt avseende vissa korta positioner i finansiella instrument och förbud mot s.k. naken blankning. Detta kommer att innebära en ökad arbetsbörda för Finansinspektionen och ett därtill kopplat behov av ökade resurser. I sin tur innebär detta budgetära konsekvenser för Finansinspektionen. Hur stora resurser som Finansinspektionens verksamhet enligt den föreslagna lagen kommer att kräva är svårt att bedöma i nuläget, och detta hänger bl.a. samman med hur stort informationsflödet till Finansinspektionen med anledning av blankningsförordningens

bestämmelser om anmälningsplikt kommer att bli. Regeringen har i budgetpropositionen för 2012 föreslagit och beräknat att Finansinspektionen under åren 2012 fram t.o.m. 2014 successivt ska tillföras ökade resurser via statens budget (prop. 2010/11:1 utg.omr. 02). Riksdagen har beslutat i enlighet med regeringens förslag (bet. 2010/11:FiU2, rskr. 2010/11:139). För sin övervakning enligt den föreslagna lagen föreslås att Finansinspektionen ska ta ut en årlig avgift av företag under tillsyn. Avgiften redovisas mot inkomsttitel på statens budget. Finansinspektionens kostnader för denna verksamhet ska täckas av beslutade och beräknade resurstillskott. För att täcka kostnader som uppkommer för Finansinspektionen för prövning av anmälningar enligt blankningsförordningen föreslås i denna promemoria också att inspektionen, enligt de föreskrifter som regeringen meddelar, ska ges rätt att ta ut och disponera avgifter för prövningen av de anmälningarna

Av blankningsförordningen följer att Finansinspektionen ska samarbeta med andra tillsynsmyndigheter och även med Esmå. Eventuella ökade kostnader för Finansinspektionen med anledning härav ska rymmas inom befintliga budgetramar.

Eftersom Finansinspektionens olika beslut kan komma att överklagas och det även kan bli aktuellt för inspektionen att ansöka om utdömande av vite kan de nya lagregler som föreslås medföra en ökning av antalet mål till allmän förvaltningsdomstol. Det bedöms dock endast bli fråga om ett fåtal beslut som kommer under prövning i domstol. De budgetära konsekvenserna för Sveriges domstolar hanteras därför inom de befintliga budgetramarna.

I nuläget kan det inte förutses att de förslag som lämnas i promemorian medför några ytterligare effekter för stat, kommuner, landsting, företag eller enskilda.

9 Författningskommentarer

9.1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning

Inledande bestämmelse

1 §

I paragrafen anges den EU-rättsakt som lagen kompletterar. Bestämmelsen klargör att termer och uttryck i lagen har samma betydelse som i blankningsförordningen.

Behörig myndighet

2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.1.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen, för svenskt vidkommande, är den behöriga myndighet som avses i blankningsförordningen.

Ingripanden

3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Genom paragrafen får Finansinspektionen de befogenheter som den behöriga myndigheten ska ha enligt artikel 33.2 a, b och d samt artikel 33.3 i blankningsförordningen. Finansinspektionen får härmed möjlighet att förelägga såväl finansiella företag som andra personer att tillhandahålla t.ex. olika handlingar.

Med uttrycket ”uppgiftslämnandet” i *andra stycket* avses samtliga upplysningar som Finansinspektionen kan begära att någon lämnar, dvs. såväl uppgifter och handlingar som annat.

4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Av paragrafen framgår att Finansinspektionen, utöver vad som följer av 3 §, har möjlighet att meddela de förelägganden som behövs för att se till att förordningen följs. Detta innebär att inspektionen kan ingripa genom att förelägga den som brutit mot blankningsförordningens bestämmelser att inom viss tid göra rättelse, antingen genom att vidta vissa åtgärder eller genom att upphöra med vissa åtgärder. Genom paragrafen ges Finansinspektionen den befogenhet som den behöriga myndigheten ska ha enligt artikel 33.2 e i blankningsförordningen.

5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.2.

Av paragrafen följer att Finansinspektionen får förena ett föreläggande med vite. Finansinspektionen har dock inte rätt att döma ut ett förelagt vite, utan får enligt allmänna regler ansöka

om att vitet ska dömas ut vid allmän förvaltningsdomstol. Allmänna bestämmelser om vite finns i lagen (1985:206) om viten.

6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

Genom paragrafen införs regler om särskild avgift. Härigenom tillgodoses det krav som ställs i artikel 41 i blankningsförordningen på att medlemsstaterna ska fastställa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för överträdelser av förordningens bestämmelser. I syfte att skapa tydlighet anges i paragrafen de olika situationer där uttag av särskild avgift kan aktualiseras. Paragrafen har utformats med förebild i bl.a. 20 och 21 §§ lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

För att den särskilda avgiften ska kunna vara en effektiv, proportionell och avskräckande sanktion anges en vid ram inom vilken Finansinspektionen efter omständigheterna i det enskilda fallet kan göra en nyanserad bedömning i fråga om den särskilda avgiftens storlek. Vissa överträdelser kan vara av mindre allvarlig art, varför den lägsta avgiften som kan tas ut inte bör vara högre än 5 000 kronor. De överträdelser som har karaktär av åsidosatt anmälningsskyldighet eller åsidosatt plikt att offentliggöra bör inte kunna föranleda en högre särskild avgift än vad som i dag gäller för utebliven anmälan eller uteblivet offentliggörande av vissa innehav av aktier enligt lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument (se 6 kap. 3 a § andra stycket nämnda lag). I de fallen bör en särskild avgift kunna tas ut med högst fem miljoner kronor.

För överträdelser av ett förbud enligt blankningsförfordningen att genomföra en viss transaktion bör avgiftens högsta belopp bestämmas till 50 miljoner kronor. Detta vida intervall förekommer redan i dag bl.a. för straffavgifter enligt 25 kap. 9 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och enligt 15 kap. 8 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

I paragrafen anges en tidsfrist inom vilken den Finansinspektionen överväger att ta ut en särskild avgift av måste få en upplysning om att inspektionen har tagit upp frågan. Om någon sådan upplysning inte delges, kan någon särskild avgift inte tas ut. Genom denna bestämmelse ges den enskilde samma möjligheter att ta tillvara sin rätt innan ett beslut meddelas om att ta ut en särskild avgift som enligt 6 kap. 3 b § lagen om handel med finansiella instrument och enligt 22 § lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

I paragrafen ges utrymme för Finansinspektionen att i fall som bedöms som ringa eller ursäktliga eller om det annars finns särskilda skäl, efterge en särskild avgift. Bestämmelsen motsvarar 6 kap. 3 c § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument och 23 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument. Genom denna bestäm-

melse kan förmildrande omständigheter i de enskilda fallen beaktas. Här bör främst avses sådana fall där avgiften slår hårt mot enskilda individer. Den enskildes ekonomiska förhållanden bör därför vägas in i bedömningen.

9–12 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

I paragraferna finns bestämmelser som avser verkställighet av särskild avgift. De motsvarar i huvudsak vad som gäller beträffande verkställighet av särskild avgift enligt lagen om handel med finansiella instrument. Av 3 kap. 1 § första stycket 6 utsökningsbalken följer att en förvaltningsmyndighets beslut får verkställas om det finns en särskild föreskrift om detta. För att Finansinspektionens beslut om särskild avgift ska kunna verkställas utan domstolsförfarande har en bestämmelse om detta införts. En avgift ska betalas inom 30 dagar efter det att beslutet om den vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Om avgiften inte betalas i tid ska Finansinspektionen lämna den för indrivning. Om inte verkställighet har skett inom fem år från det att beslutet vunnit laga kraft faller avgiften bort.

Avgifter för anmälningar och övervakning

13 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.5.

Paragrafen innehåller bestämmelser om sådana avgifter som Finansinspektionen får ta ut med anledning av blankningsför-

ordningen. Bestämmelsen omfattar såväl avgifter av engångskaraktär som årliga avgifter.

I *första stycket* ges Finansinspektionen rätt att ta ut avgifter för prövning av sådana anmälningar som ett företag eller någon annan ska göra enligt blankningsförordningen. Det kan exempelvis röra sig om anmälningar enligt artikel 17 rörande tillämpningen av de undantagsbestämmelser som finns i den artikeln.

I *andra stycket* regleras den årliga avgiftsskyldigheten till Finansinspektionen. Den krets av företag som omfattas av avgifterna är de finansiella institut som står under Finansinspektionens tillsyn. Närmare föreskrifter om avgiftsuttaget finns i förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet.

I *tredje stycket* bemyndigas regeringen att meddela föreskrifter om avgifterna enligt första och andra styckena.

Överklagande m.m.

14 §

Förslaget behandlas i avsnitt 5.6.

Av *första stycket* följer att Finansinspektionens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Enligt *andra stycket* krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätt.

15 §

Av paragrafen följer att Finansinspektionen får, i den mån inte annat följer av blankningsförordningen, bestämma att ett beslut ska gälla omedelbart. Detta kan främst komma i fråga när det är av vikt att ett agerande stoppas eller att rättelse görs med omedelbar verkan.

9.2 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

30 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.

I paragrafen regleras sekretess för bl.a. Finansinspektionens verksamhet. I första stycket har en hänvisning till den nya lagen med kompletterande bestämmelser till blankningsförordningen lagts till. Detta innebär att sekretess gäller i Finansinspektionens övervakande verksamhet enligt nämnda lag.

10 Bilaga

10.1 Europaparlamentets och Rådets förordning om blankning och vissa aspekter av creditswappar

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den
(OR. en)

2010/0251 (COD)

PE-CONS 68/11

EF 164
ECOFIN 818
CODEC 2154
OC 74

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om
blankning och vissa aspekter av kreditswappar
GEMENSAM INSTÄLLNING
Tidsfrist för samråd: 1.2.2012

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) NR .../2012**

av den

om blankning och vissa aspekter av kreditswappar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 91, 23.3.2011, s. 1.

² EUT C 84, 17.3.2011, s. 34.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 november 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den...

av följande skäl:

- (1) När finanskrisen kulminerade i september 2008 antog flera medlemsstater och tillsynsmyndigheter i tredjeländer som Förenta staterna och Japan krisåtgärder för att begränsa eller förbjuda blankning för vissa eller alla värdepapper. De handlade av oro för att blankning i en tid av betydande finansiell instabilitet kunde förvärra den nedåtgående prisspiralen för aktier, särskilt i finansiella institut, på ett sätt som till sist skulle kunna hota institutens bärkraft och skapa systemrisk. De åtgärder som medlemsstaterna antog varierade eftersom Europeiska unionen saknar ett särskilt gemensamt regelverk för att hantera frågor som gäller blankning.
- (2) För att se till att den inre marknaden fungerar korrekt och för att förbättra villkoren för den inre marknadens funktion, särskilt när det gäller de finansiella marknaderna, samt för att säkerställa en hög nivå av konsument- och investerarskydd är det lämpligt att fastställa ett gemensamt regelverk i fråga om krav och befogenheter beträffande blankning och kreditwappar samt åstadkomma större samordning och samstämmighet mellan medlemsstaterna i händelse av att åtgärder behöver vidtas under exceptionella omständigheter. Det är nödvändigt att harmonisera bestämmelserna om blankning och vissa aspekter av kreditwappar för att förhindra att det uppstår hinder för en väl fungerande inre marknad, eftersom det annars är troligt att medlemsstaterna fortsätter att vidta skilda åtgärder.

- (3) Det är lämpligt och nödvändigt att dessa bestämmelser har formen av en förordning för att säkerställa att de bestämmelser genom vilka det direkt införs skyldigheter för privata aktörer att anmäla och offentliggöra korta nettopositioner i vissa instrument och beträffande blankning utan täckning tillämpas på ett enhetligt sätt i hela unionen. En förordning är också nödvändig för att ge Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010¹, befogenheter att samordna åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna eller att själv vidta åtgärder.
- (4) Tillämpningsområdet för denna förordning bör vara så brett som möjligt så att ett förebyggande regelverk kan användas under exceptionella omständigheter. Detta regelverk bör omfatta alla finansiella instrument men bör föreskriva åtgärder som står i proportion till de risker som blankning av olika instrument kan medföra. Det är därför endast under exceptionella omständigheter som behöriga myndigheter och Esma bör ha rätt att vidta åtgärder för alla slags finansiella instrument som sträcker sig längre än de permanenta åtgärder som endast gäller för vissa typer av instrument där det finns klart identifierade risker som behöver avvägras.

¹ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (5) För att få slut på den nuvarande fragmenterade situationen där vissa medlemsstater vidtar skilda åtgärder och begränsa möjligheterna att behöriga myndigheter vidtar skilda åtgärder är det viktigt att ta itu med de risker som uppkommer av blankningar och creditswappar på ett harmoniserat sätt. De krav som är tänkta att införas bör innebära att man tar itu med de identifierade riskerna utan att otillbörligt minska de fördelar som blankning ger i fråga om marknadernas kvalitet och effektivitet. Även om blankningen i vissa situationer skulle kunna få negativa effekter, spelar den under normala marknadsförhållanden en viktig roll för att säkerställa att finansmarknaderna fungerar korrekt, särskilt när det gäller marknadslikviditet och effektiv prisbildning.
- (6) I denna förordning bör begreppet "fysiska och juridiska personer" inkludera registrerade näringslivsorganisationer som saknar ställning som juridisk person.

- (7) Förbättrad transparens för betydande korta nettopositioner i vissa finansiella instrument kommer sannolikt att vara till fördel för både tillsynsmyndigheter och marknadsaktörer. För aktier som tas upp till handel på en handelsplats i unionen, bör det införas en modell på två nivåer som ger större transparens för betydande korta nettopositioner i aktier på lämplig nivå. Vid det lägre tröskelvärdet bör en enskild anmälan göras till de berörda tillsynsmyndigheterna så att de kan övervaka och om så krävs utreda blankningar som skulle kunna skapa systemrisk, utgöra marknadsmissbruk eller orsaka marknadsstörningar. Vid det högre tröskelvärdet bör positioner offentliggöras för att ge användbar information till andra marknadsaktörer om betydande enskilda korta positioner i aktier.
- (8) Ett krav på anmälan till tillsynsmyndigheter av betydande korta nettopositioner i statspapper i unionen bör införas eftersom en sådan anmälan kommer att ge viktig information som hjälper tillsynsmyndigheterna att övervaka om positionerna skapar systemrisk eller används för marknadsmissbruk. Ett sådant krav bör endast innefatta enskild information till tillsynsmyndigheterna, eftersom offentliggörande av information till marknaden om sådana instrument kan få skadliga effekter på marknaderna för statspapper om likviditeten redan är försämrad.

- (9) Anmälningskraven i fråga om statspapper bör avse skuldinstrument som emitteras av en medlemsstat och av unionen, inbegripet Europeiska investeringsbanken, en medlemsstats administrationer, organ, specialföretag eller internationell finansinstitution etablerad av minst två medlemsstater som emitterar skuldinstrument för en medlemsstats eller flera medlemsstaters räkning, till exempel den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten eller den blivande europeiska stabilitetsmekanismen. När det är fråga om federala medlemsstater, bör anmälningskraven även avse skuldinstrument som emitterats av en delstat i federationen. De bör emellertid inte avse andra i en medlemsstat belägna regionala, lokala eller delvis offentliga organ som emitterar skuldinstrument. Målet med skuldinstrument som emitteras av unionen är att ge betalningsbalansstöd eller stabilitetsstöd till medlemsstaterna eller makrofinansiellt bistånd till tredjeländer.
- (10) För att åstadkomma heltäckande och effektiv transparens är det viktigt att anmälningskraven täcker inte enbart korta positioner som skapats av handel med aktier eller statspapper på handelsplatserna utan även korta positioner som skapats genom handel utanför handelsplatserna och korta nettopositioner som skapas genom användning av derivat, till exempel optioner, terminskontrakt, indexbaserade instrument, CFD:er ("contract for differences") och s.k. spread bets som avser aktier eller statspapper.

- (11) För att vara till nytta för tillsynsmyndigheterna och marknaderna bör informationssystemet ge fullständig och riktig information om en fysisk eller juridisk persons positioner. Den information som lämnas till tillsynsmyndighet eller marknaden bör i synnerhet beakta både korta och långa positioner för att ge användbar information om den berörda fysiska eller juridiska personens korta nettposition i aktier, statspapper och creditswappar.
- (12) Vid beräkningen av korta eller långa positioner bör man beakta alla former av ekonomiska intressen en fysisk eller juridisk person har i ett företags emitterade aktiekapital eller i de statspapper som emitterats av en medlemsstat eller unionen. I synnerhet bör man beakta ett sådant ekonomiskt intresse som förvärvats direkt eller indirekt genom användning av derivat, t.ex. optioner, terminskontrakt, CFD:er och s.k. spread bets som avser aktier eller statspapper samt index, korgar med värdepapper och börshandlade fonder. När det gäller positioner i statspapper bör även creditswappar för statliga emittenter beaktas.
- (13) Förutom det informationssystem som föreskrivs i denna förordning bör kommissionen, i samband med dess omarbeting av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument¹, överväga huruvida värdepappersföretags införande av information om blankning i transaktionsrapporterna till behöriga myndigheter skulle ge dessa ytterligare användbar information för att övervaka blankningsnivåerna.

¹ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (14) Köp av creditswappar utan att det finns en lång position i underliggande statspapper eller tillgångar, en portfölj av tillgångar, finansiella förpliktelser eller finansiella kontrakt, vars värde korrelerar med värdet på statspappren kan ekonomiskt sett sägas motsvara att skaffa en kort position i det underliggande skuldinstrumentet. Beräkningen av en kort nettoposition i statspapper bör därför inbegripa creditswappar som gäller en obligation från en statlig emittent. Positionen i en creditswapp bör beaktas både för att fastställa om en fysisk eller juridisk person har en betydande kort nettoposition i ett statspapper som behöver anmälas till en behörig myndighet och, då en behörig myndighet upphäver restriktioner för creditswappstransaktioner utan täckning, för att fastställa vad som är en betydande position utan täckning i en creditswapp för en statlig emittent som behöver anmälas till den behöriga myndigheten.
- (15) För att möjliggöra kontinuerlig övervakning av positioner bör informationssystemet även inbegripa anmälan eller offentliggörande om en kort nettoposition leder till en ökning eller minskning över eller under vissa tröskelvärden.
- (16) För att vara effektivt är det viktigt att informationssystemet gäller oavsett var den fysiska eller juridiska personen finns, och även i ett tredjeland, där den personen har en betydande kort nettoposition i ett företag som har aktier som är upptagna för handel på en handelsplats i unionen eller en kort nettoposition i statspapper emitterade av en medlemsstat eller av unionen.

- (17) Definitionen av en blankning bör inte omfatta ett återköpsavtal mellan två parter, där en part säljer ett värdepapper till ett specificerat pris till den andra parten med åtagande om att vid ett senare datum köpa tillbaka värdepappret till ett annat specificerat pris, eller ett derivatkontrakt i vilket man enas om att sälja värdepapper till ett fastställt pris vid en framtida tidpunkt. Definitionen bör inte omfatta en överföring av värdepapper enligt ett avtal om värdepapperslån.
- (18) Naken blankning av aktier och statspapper anses ibland öka den potentiella risken för utebliven avveckling och volatilitet. För att minska sådana risker bör proportionerliga restriktioner införas för blankning utan täckning av sådana instrument. De detaljerade restriktionerna bör utformas med hänsyn till de olika system som för närvarande används för blankning med täckning. Dessa kan innefatta ett separat återköpsavtal på grundval av vilket en person som blankar ett värdepapper köper tillbaka ett likvärdigt värdepapper inom viss tid för att göra det möjligt att avveckla blankningstransaktionen, och även ett avtal om finansiellt säkerställande om säkerhetstagaren kan använda värdepappret för att avveckla blankningstransaktionen. Ytterligare exempel innefattar nyemissioner (erbjudanden) från företag till befintliga aktieägare, lånepooler och återköpsavtal som till exempel tillhandahålls av handelsplatser, clearingsystem eller centralbanker.

- (19) I samband med blankning utan täckning av aktier måste en fysisk eller juridisk person ha ingått en överenskommelse med en tredje part enligt vilken den tredje parten har bekräftat att aktien har lokaliserats, vilket innebär att den tredje parten bekräftar att denne anser att aktien kan göras tillgänglig för avveckling på rätt dag. För att kunna lämna denna bekräftelse är det nödvändigt att vidta åtgärder gentemot tredje parter så att den juridiska eller fysiska personen rimligen kan förvänta sig att avvecklingen kan genomföras på rätt dag. Detta inbegriper åtgärder som exempelvis att en tredje part har lokaliserat aktierna för lån eller köp så att avvecklingen kan genomföras på rätt dag. När det gäller blankning som ska täckas av köp av aktien under samma dag, inbegriper detta åtgärder som exempelvis att den tredje parten bekräftar att denne anser att aktien är lätt att låna eller köpa. Aktiernas likviditet, särskilt när det gäller omsättningsnivån och den lätthet med vilken köp, försäljning eller lån kan äga rum med minsta möjliga marknadspåverkan, bör beaktas av Esma när Esma bestämmer vilka åtgärder som är nödvändiga för att man rimligen ska kunna förvänta sig att avvecklingen kan ske på rätt dag.
- (20) När det gäller blankning utan täckning av statspapper, kan det faktum att en blankning kommer att ha täckning i ett köp av statspappret under samma dag ses som ett exempel på vad som kan skapa rimliga förväntningar på att avvecklingen kan ske på rätt dag.

- (21) Kreditswappar för statspapper bör grundas på principen om försäkringsbart intresse samtidigt som det beaktas att det kan finnas andra intressen kopplade till en statlig emittent än innehav av obligationer. Dessa intressen inbegriper skydd mot den kreditrisk som är förknippad med den emittent i vars statspapper den fysiska eller juridiska personen har en lång position, eller skydd mot risken för minskning av värdet på statspappren när den fysiska eller juridiska personens har tillgångar eller är föremål för ekonomiska förpliktelser som hänför sig till enheter inom den offentliga eller privata sektorn i den berörda medlemsstaten, vars värde korrelerar med värdet på statspappren. Sådana tillgångar bör inbegripa finansiella kontrakt, en portfölj av tillgångar eller finansiella förpliktelser samt även ränte- eller valutaswappstransaktioner i förhållande till vilka statskreditswappen används som ett instrument för att hantera motpartsrisker i syfte att skydda exponeringen mot finansiella kontrakt och utrikeshandelskontrakt. Ingen position eller portfölj av positioner som används i samband med att skydda exponeringar mot statspapper bör anses vara en position utan täckning i en statskreditswapp. Detta inbegriper alla exponeringar mot centrala, regionala och lokala förvaltningar, enheter inom offentlig sektor eller en exponering som garanteras av någon av ovannämnda enheter. Dessutom bör exponeringar mot enheter inom den privata sektorn som är etablerade i den berörda medlemsstaten också ingå. Alla exponeringar bör beaktas i detta sammanhang, bland annat lån, motparts kreditrisker (inklusive potentiella exponeringar när lagstadgat kapital krävs för sådan exponering), fordringar och garantier. Det inbegriper indirekta exponeringar mot ovannämnda enheter som erhållits genom bland annat exponeringar mot index, fonder eller specialföretag.

- (22) Eftersom ingående i en statskreditswapp utan en underliggande exponering mot risken för en minskning av värdet på statsskulden skulle kunna ha negativa följder för stabiliteten på statsskuldsmarknaderna, bör fysiska och juridiska personer förbjudas att ingå sådana kreditswapppositioner utan täckning. Vid första tecknet på att statsskuldsmarknaderna inte fungerar som de ska, bör dock den behöriga myndigheten ha befogenhet att tillfälligt upphäva en sådan restriktion. Ett sådant tillfälligt upphävande bör baseras på den behöriga myndighetens uppfattning som i sin tur bör baseras på objektiva grunder efter en analys av indikationerna som fastställs i denna förordning. De behöriga myndigheterna bör även ha befogenhet att använda ytterligare indikatorer.
- (23) Det är också lämpligt att kräva att de centrala motparterna ska ha buy-in-förfaranden och kräva särskilda avgifter vid utebliven avveckling av transaktioner i aktier. Buy-in-förfarandena och krav vid sen avveckling bör fastställa vissa grundnormer i fråga om avvecklingsdisciplin. Kraven på buy-in-förfaranden och särskilda avgifter bör vara tillräckligt flexibla så att den centrala motparten, som är ansvarig för att garantera att sådana förfaranden finns på plats, ska kunna förlita sig på en annan marknadsaktör för att operativt utföra buy-in och fastställa särskilda avgifter. Det är dock av avgörande vikt för att finansmarknaderna ska kunna fungera väl att man behandlar de bredare aspekterna på avvecklingsdisciplin i ett övergripande lagstiftningsförslag.

- (24) Åtgärder som gäller statspapper och creditswappar för statspapper, inbegripet ökad information och restriktioner för blankning utan täckning, bör innebära införande av krav som är proportionerliga och som inte leder till negativa konsekvenser på likviditeten på marknaderna för statsobligationer och repomarknaderna.
- (25) Det blir allt vanligare att aktier handlas med på olika handelsplatser inom unionen och i tredjeländer. Många stora företag i ett tredjeland har också aktier som är upptagna för handel på en handelsplats inom unionen. Av effektivitetsskäl bör värdepapper undantas från vissa anmälnings- och offentliggörandekrav om den huvudsakliga handelsplatsen för handeln med instrument finns i ett tredjeland.

- (26) Marketmakerfunktionen spelar en viktig roll genom att tillhandahålla likviditet till marknaderna inom unionen och marknadsgaranterna måste ta korta positioner för att utföra den uppgiften. Att införa krav för sådana verksamheter skulle kunna allvarligt hämma deras förmåga att tillhandahålla likviditet och få betydande negativa konsekvenser för unionsmarknaderna. Dessutom förväntas marknadsgaranterna inte innehålla korta positioner annat än för mycket korta perioder. Det är därför lämpligt att undanta fysiska eller juridiska personer som är inblandade i sådana verksamheter från krav som kan försämra deras förmåga att fullgöra en sådan uppgift och som därför skulle påverka unionsmarknaderna negativt. För att sådana krav ska kunna tillämpas på motsvarande enheter i tredjeländ behövs det ett förfarande för att bedöma motsvarigheten på tredjeländsmarknader. Undantaget bör gälla olika typer av marketmakerfunktioner men inte handel för egen räkning. Det är också lämpligt att undanta vissa primärmarknadsoperationer, exempelvis sådana som gäller statspapper och stabiliseringsprogram, eftersom de är viktiga aktiviteter som stöder marknadernas effektivitet. De behöriga myndigheterna bör underrättas om användning av undantagen och bör ha befogenhet att förbjuda att fysiska eller juridiska personer använder undantaget om de inte uppfyller de gällande kriterierna för undantaget. De behöriga myndigheterna bör också kunna begära information från en fysisk eller juridisk person för att övervaka deras användning av undantaget.

- (27) I händelse av ogynnsam utveckling som utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i en medlemsstat eller unionen bör de behöriga myndigheterna ha befogenheter att ingripa och kräva ytterligare information eller införa tillfälliga restriktioner för blankning, creditswappstransaktioner eller andra transaktioner för att förhindra ett okontrollerat prisfall för ett finansiellt instrument. Sådana åtgärder kan bli nödvändiga på grund av en rad olika ogynnsamma händelser eller utvecklingar, inte bara finansiella eller ekonomiska händelser utan exempelvis även naturkatastrofer eller terroristattacker. Vidare kan vissa ogynnsamma händelser eller utvecklingar som kräver åtgärder uppkomma enbart i en medlemsstat utan att det har några gränsöverskridande konsekvenser. Sådana befogenheter behöver vara tillräckligt flexibla för att de behöriga myndigheterna ska kunna hantera en rad olika exceptionella omständigheter. Om sådana åtgärder vidtas, bör de behöriga myndigheterna ta vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen.
- (28) Eftersom denna förordning enbart behandlar restriktioner för blankning och creditswappar för att förhindra ett okontrollerat prisfall för ett finansiellt instrument, är det lämpligare att beakta behovet av andra typer av restriktioner, exempelvis positionsbegränsningar eller restriktioner för produkter, som kan ge upphov till allvarliga problem för skyddet av investerare, i samband med kommissionens omarbetning av direktiv 2004/39/EG.
- (29) De behöriga myndigheterna har oftast bäst förutsättningar för att övervaka marknadsförhållandena och inledningsvis reagera på ogynnsamma händelser eller utvecklingar genom att avgöra om det har uppkommit ett hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet och om det är nödvändigt att vidta åtgärder för att råda bot på en sådan situation, men befogenheter gällande detta samt villkoren och förfarandena för deras användning bör harmoniseras så långt möjligt.

- (30) I händelse av ett betydande prisfall för ett finansiellt instrument på en handelsplats bör en behörig myndighet även ha möjlighet att tillfälligt begränsa blankning av det finansiella instrumentet på denna handelsplats inom sin jurisdiktion, eller av Esma begära en sådan begränsning för andra jurisdiktioner för att kunna ingripa snabbt om det är lämpligt och under en kort period förhindra ett okontrollerat prisfall på det berörda instrumentet. Den behöriga myndigheten bör också vara skyldig att meddela Esma om ett sådant beslut så att Esma omedelbart kan informera de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater vars handelsplatser bedriver handel med samma finansiella instrument, samordna vidtagandet av åtgärder av dessa andra medlemsstater och, om nödvändigt, bistå dem när det gäller att uppnå en överenskommelse, eller fatta ett beslut själv, i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (31) Om den ogynnsamma händelsen eller utvecklingen omfattar mer än en medlemsstat eller har gränsöverskridande konsekvenser, till exempel om ett finansiellt instrument tas upp till handel på olika handelsplatser i flera olika medlemsstater, är det viktigt att det finns ett nära samarbete och samråd mellan de behöriga myndigheterna. Esma bör ha en viktig samordningsroll i en sådan situation och bör försöka åstadkomma samstämmighet mellan de behöriga myndigheterna. Esmas sammansättning med företrädare för behöriga myndigheter kommer att underlätta fullgörandet av denna uppgift. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att vidta åtgärder när de har ett intresse av att ingripa.

- (32) Förutom samordning av de behöriga myndigheternas åtgärder bör Esma se till att de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder endast om det är nödvändigt och proportionellt. Esma bör kunna avge ett utlåtande till de behöriga myndigheterna om användningen av befogenheterna att ingripa.
- (33) Medan behöriga myndigheter ofta har bäst förutsättningar att övervaka och snabbt reagera på en ogynnsam händelse eller utveckling, bör Esma också ha befogenhet att vidta åtgärder om blankning och andra relaterade aktiviteter hotar de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten hos hela eller en del av det finansiella systemet i unionen, om det finns gränsöverskridande konsekvenser och de behöriga myndigheterna inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att avvärja hotet. Esma bör när det är möjligt samråda med Europeiska systemrisknämnden (ESRB), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd¹, och med andra behöriga myndigheter när en sådan åtgärd kan ha effekter bortom finansmarknaderna, vilket kan vara fallet för råvaruderivat som används som skydd för positioner i den fysiska råvaran.

¹ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1

- (34) Esmas befogenheter enligt denna förordning att begränsa blankning och andra därmed förknippade aktiviteter under exceptionella omständigheter är förenliga med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1095/2010. Dessa befogenheter bör inte inverka på Esmas befogenheter i en nödsituation enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör i synnerhet kunna fatta enskilda beslut som ålägger behöriga myndigheter att vidta åtgärder eller enskilda beslut som är riktade till finansmarknadsaktörer enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (35) Hänvisningarna i den här förordningen till artiklarna 18 och 38 i förordning (EU) nr 1095/2010 är av förtydligande karaktär. De artiklarna ska tillämpas även i avsaknad av sådana hänvisningar.
- (36) De behöriga myndigheternas och Esma:s befogenheter att ingripa för att begränsa blankning, creditswappar och andra transaktioner bör endast vara tillfälliga och utövas endast under den tid och i den utsträckning som krävs för att avvärja det aktuella hotet.

- (37) På grund av de särskilda risker som kan uppkomma genom användningen av kreditwappar kräver sådana transaktioner noga övervakning av de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna bör framför allt, i exceptionella fall, ha befogenhet att kräva information från fysiska eller juridiska personer som utför sådana transaktioner om vilket ändamål transaktionen har.
- (38) Esma bör ges befogenhet att inleda en utredning om ett problem eller en metod i samband med blankning eller användning av kreditwappar för att bedöma om problemet eller metoden innebär ett potentiellt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet. Esma bör offentliggöra en rapport om sina resultat när den genomför en sådan utredning.
- (39) Eftersom vissa av bestämmelserna i den här förordningen gäller fysiska eller juridiska personer och åtgärder i tredjeländer, krävs samarbete mellan behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter i tredjeländer i vissa situationer. Behöriga myndigheter bör därför finna former för samarbete med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer. Esma bör samordna utarbetandet av sådana samarbetsformer och utbytet mellan de behöriga myndigheterna av information som erhållits från tredjeländer.

- (40) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter som föreskrivs i artikel 16 i EUF-fördraget och i artikel 8 i stadgan. Transparensen angående betydande korta nettopositioner, inbegripet offentliggörande över ett visst tröskelvärde om så föreskrivs i denna förordning, är nödvändig av skäl som rör finansmarknadens stabilitet och investerarskydd. Denna transparens kommer att göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att övervaka användningen av blankningar i samband med strategier som innebär missbruk och konsekvenserna av blankningar för väl fungerande marknader. Dessutom kan transparensen bidra till att man minskar informationsasymmetrier och ser till att alla marknadsaktörer är tillräckligt informerade om i vilken utsträckning blankning påverkar priserna. Allt utbyte och all överföring av information av de behöriga myndigheterna bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹. Allt utbyte och all överföring av information av Esma bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapens institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter², som bör vara helt tillämplig på behandlingen av personuppgifter för förordningens ändamål.

¹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

² EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (41) Med beaktande av de principer som framfördes i kommissionens meddelande om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn och unionsrättsakter antagna som en uppföljning av det meddelande bör medlemsstaterna anta bestämmelser om sanktioner och administrativa åtgärder som är tillämpliga vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och bör se till att de genomförs. Dessa sanktioner och administrativa åtgärder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. De bör baseras på riktlinjer antagna av Esma för att främja konvergens och sektorsövergripande konsekvens i sanktionssystemen inom finanssektorn.
- (42) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹. Kommissionen bör hålla Europaparlamentet informerat om framstegen i samband med beslut om att fastställa att tredjelands lagar och tillsynsregler uppfyller kraven i denna förordning.

¹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (43) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen med avseende på uppgifter om hur korta positioner ska beräknas om en fysisk eller juridisk person har en position utan täckning i en creditswapp, för att ange tröskelvärden för anmälan eller offentliggörande samt för närmare angivelse av kriterier och faktorer för att avgöra när en ogynnsam händelse eller utveckling ger upphov till ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i en medlemsstat eller unionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive, vid behov, med experter från relevanta institutioner, myndigheter och byråer. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (44) Kommissionen bör lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av lämpligheten av tröskelvärdena för anmälan och offentliggörande samt av tillämpningen av restriktioner och krav för information om korta nettopositioner. Rapporten bör även omfatta en bedömning av om andra restriktioner eller villkor för blankning eller creditswappar är lämpliga.

- (45) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, även om behöriga myndigheter har bättre förutsättningar att övervaka och bättre kunskap om marknadsutvecklingar, och de generella konsekvenserna av problemen med blankning och creditswappar endast till fullo kan urskiljas i ett unionsperspektiv, och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (46) Eftersom en del medlemsstater redan har infört restriktioner för blankning och eftersom den här förordningen föreskriver delegerade akter och bindande tekniska standarder som bör antas innan den kan tillämpas praktiskt, är det nödvändigt att medge tillräckligt med tid för en övergångsperiod. Eftersom det är viktigt att, före den 1 november 2012, ange de centrala icke väsentliga delar som kommer att underlätta för marknadsaktörerna att efterleva denna förordning och för de behöriga myndigheterna att se till att den tillämpas, är det också nödvändigt att göra det möjligt för kommissionen att anta tekniska standarder och delegerade akter före det datumet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på följande:
 - a) finansiella instrument, i den mening som avses i artikel 2.1 a, som är upptagna för handel på en handelsplats i unionen, även när handeln med sådana instrument sker utanför en handelsplats,
 - b) derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG och som avser ett finansiellt instrument som avses i led a eller en emittent av ett sådant finansiellt instrument, även när handeln med sådana derivatinstrument sker utanför en handelsplats,
 - c) skuldinstrument som utfärdas av en medlemsstat eller unionen och derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG och som avser eller är relaterade till skuldinstrument som emitterats av en medlemsstat eller unionen.
2. Artiklarna 18, 20 och 23–30 ska tillämpas på alla finansiella instrument i den mening som avses i artikel 2.1 a.

Artikel 2
Definitioner

1. I denna förordning avses med
 - a) *finansieellt instrument*: något av de instrument som förtecknas i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG,
 - b) *blankning*: för en aktie eller ett skuldinstrument, en försäljning av aktien eller skuldinstrumentet som säljaren inte äger vid ingåendet av säljvtalet, inklusive en sådan försäljning där säljaren vid tidpunkten för ingåendet av säljvtalet har lånat eller avtalat om att låna aktien eller skuldinstrumentet för leverans vid avvecklingstidpunkten, förutom
 - i) en försäljning från endera partens sida i enlighet med ett återköpsavtal där en part har avtalat om att sälja ett värdepapper till ett specificerat pris till den andra parten med åtagande från den andra parten om att vid ett senare datum sälja tillbaka värdepappret till ett annat specificerat pris,
 - ii) en överföring av värdepapper enligt ett avtal om värdepapperslån, eller
 - iii) ingående av ett terminskontrakt eller annat derivatkontrakt där det avtalas om att sälja värdepapper till ett specificerat pris vid ett senare datum,

- c) *kreditswapp*: ett derivatkontrakt genom vilket en part betalar en avgift till en annan part i utbyte mot betalning eller annan förmån vid en kredithändelse avseende ett referensobjekt samt vid varje annat kontraktsbrott, som avser det derivatkontraktet, som har en liknande ekonomisk effekt,
- d) *statlig emittent*: någon av följande enheter som emitterar skuldinstrument:
 - i) unionen,
 - ii) en medlemsstat, inbegripet administrationer, organ eller specialföretag i medlemsstaten,
 - iii) när det gäller en federal medlemsstat: en delstat i federationen,
 - iv) ett specialföretag för flera medlemsstater,
 - v) en internationell finansinstitution som etablerats av minst två medlemsstater och vars mål är att uppbåda finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de av dess medlemmar som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem, eller
 - vi) Europeiska investeringsbanken,

- e) *statskreditswapp*: en kreditswapp där en betalning eller annan förmån betalas ut vid en kredithändelse eller kontraktsbrott avseende en statlig emittent,
- f) *statspapper*: ett skuldinstrument som emitterats av en statlig emittent,
- g) *emitterade statspapper*: det sammanlagda värdet av de statspapper som emitterats av en statlig emittent och som inte har lösts in,
- h) *emitterat aktiekapital*: för ett företag, summan av alla vanliga aktier och eventuella preferensaktier som emitterats av det företaget, exklusive konvertibla skuldinstrument,
- i) *hemmedlemsstat*:
 - i) för ett värdepappersföretag i den mening som avses i led 1 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG, eller en reglerad marknad i den mening som avses i led 14 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG,; den hemmedlemsstat som avses i led 20 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG,
 - ii) för ett kreditinstitut: den hemmedlemsstat som avses i led 7 i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut¹,

¹ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

- iii) för en juridisk person som inte avses i led i eller ii: den medlemsstat där denna juridiska person har sitt stadgeenliga säte, eller om den inte har något stadgeenligt säte, den medlemsstat där den har sitt huvudkontor,
 - iv) för en fysisk person: den medlemsstat där den personen har sitt huvudkontor, eller om det inte finns något huvudkontor, den medlemsstat där den personen har sitt hemvist,
- j) *relevant behörig myndighet:*
- i) för en medlemsstats statspapper eller när det gäller en federal medlemsstat, för statspapper från en delstat i federationen, eller för kreditswappar avseende en medlemsstat eller en delstat i federationen: den behöriga myndigheten i den medlemsstaten,
 - ii) för unionens statspapper eller en kreditswapp avseende unionen: den behöriga myndigheten i den jurisdiktion där det departement som emitterar skuldinstrumentet är beläget,
 - iii) för statspapper från flera medlemsstater som agerar genom ett specialföretag eller för en kreditswapp avseende ett sådant specialföretag: den behöriga myndigheten i den jurisdiktion där specialföretaget är etablerat,

- iv) för statspapper från en internationell finansinstitution som etablerats av minst två medlemsstater och vars mål är att uppbåda finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de av dess medlemmar som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem: den behöriga myndigheten i den jurisdiktion där den internationella finansinstitutionen är etablerat,
- v) för ett annat finansiellt instrument än ett instrument som avses i leden i–iv: den behöriga myndigheten för det finansiella instrument som definieras i led 7 i artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006¹ och bestäms i enlighet med kapitel III i den förordningen,
- vi) för ett finansiellt instrument som inte omfattas av leden i–v: den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det finansiella instrumentet först togs upp för handel på en handelsplats,
- vii) för ett skuldinstrument som emitterats av Europeiska investeringsbanken: den behöriga myndigheten i den medlemsstat där Europeiska investeringsbanken är belägen,

¹ Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 1).

- k) *marketmakerfunktioner*: verksamheter som bedrivs av ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut, en enhet i tredjeland, eller ett företag i den mening som avses i led I i artikel 2.1 i direktiv 2004/39/EG, som är medlem av en handelsplats eller en marknad i ett tredjeland vars regelverk och tillsyn har förklarats vara likvärdiga av kommissionen i enlighet med artikel 17.2, när den eller det handlar i eget namn med ett finansiellt instrument, oberoende av om handeln sker på eller utanför handelsplatsen, och den berörda enheten agerar enligt följande:
- i) ställer bindande och samtidiga köp- och säljbud av jämförbar storlek till konkurrenskraftiga priser, och tillhandahåller därigenom regelbundet och löpande likviditet till marknaden,
 - ii) agerar inom ramen för sin ordinarie verksamhet, för att fullgöra order som initierats av kunder eller som svar på kunders önskemål om att handla,
 - iii) säkrar positioner som uppkommer genom uppfyllandet av uppgifterna i leden i och ii,
- l) handelsplats: en reglerad marknad i den mening som avses i led I4 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG, eller en multilateral handelsplattform i den mening som avses i led 15 i artikel 4.1 i direktiv 2004/39/EG,

- m) *huvudhandelsplats*: den handelsplats för en aktie som har den högsta omsättningen för den aktien,
- n) *godkänd primary dealer*: en fysisk eller juridisk person som slutit ett avtal med en statlig emittent eller formellt erkänts som primary dealer av en statlig emittent eller på dennes vägnar och som enligt detta avtal eller erkännande har åtagit sig att agera i eget namn vid primär- och sekundärmarknadsoperationer för de skuldinstrument som emitterats av den emittenten,
- o) *central motpart*: en juridisk person som gör sig till motpart till var och en av parterna i de kontrakt som handlas med på en eller flera finansiella marknader och som på så vis blir köparen för varje säljare och säljaren för varje köpare och som ansvarar för driften av ett clearingsystem,
- p) handelsdag: en handelsdag som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1287/2006,
- q) omsättning: för en aktie, omsättningen i den mening som avses i led 9 i artikel 2 i förordning (EG) nr 1287/2006,

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 som specificerar de definitioner som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln, särskilt genom att ange när en fysisk eller juridisk person ska anses äga ett finansiellt instrument för tillämpningen av definitionen av blankning i punkt 1 b.

Artikel 3

Korta och långa positioner

1. Vid tillämpningen av denna förordning är en kort position i emitterat aktiekapital eller i emitterade statspapper en position som uppkommer genom
 - a) en blankning av en aktie som emitterats av ett företag eller ett skuldinstrument som emitterats av en statlig emittent,
 - b) en transaktion som skapar eller avser ett annat finansiellt instrument än ett instrument som avses i led a där effekten eller en av effekterna av transaktionen är att ge den fysiska eller juridiska person som ingår den transaktionen en ekonomisk fördel om priset eller värdet på aktien eller skuldinstrumentet sjunker.

2. Vid tillämpningen av denna förordning är en lång position i emitterat aktiekapital eller i emitterade statspapper en position som uppkommer genom
 - a) innehav av en aktie som emitterats av ett företag eller ett skuldinstrument som emitterats av en statlig emittent,
 - b) en transaktion som skapar eller avser ett annat finansiellt instrument än ett instrument som avses i led a där en av effekterna av transaktionen är att ge den fysiska eller juridiska person som ingår den transaktionen en finansiell fördel om priset eller värdet på aktien eller skuldinstrumentet stiger.
3. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska beräkningen av en kort eller en lång position, när det gäller varje position som indirekt innehas av den berörda personen, inklusive genom eller via index, värdepapperskorg eller intressen i börshandlade fonder eller liknande enheter, fastställas av den fysiska eller juridiska personen i fråga som ska agera förnuftigt och beakta offentligt tillgänglig information avseende sammansättningen av det aktuella indexet eller den aktuella värdepapperskorgen eller intressena i de aktuella börshandlade fonderna eller liknande enheter. Vid beräkningen av sådana korta och långa positioner ska ingen person vara tvungen att skaffa sig realtidsinformation om en sådan sammansättning från någon annan person.

- Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska i beräkningen av en kort eller en lång position i statspapper även ingå eventuella statskreditswappar som avser den statliga emittenten.
4. Vid tillämpningen av denna förordning ska en fysisk eller juridisk persons korta nettoposition i emitterat aktiekapital vara den position som återstår efter avdrag av alla långa positioner den fysiska eller den juridiska personen har i företagets emitterade aktiekapital från alla korta positioner den personen har i det berörda företagets emitterade aktiekapital.
 5. Vid tillämpningen av denna förordning ska en fysisk eller juridisk persons korta nettoposition i emitterade statspapper vara den position som återstår efter avdrag av alla långa positioner den fysiska eller juridiska personen har i den berörda statliga emittentens emitterade statspapper och av alla långa positioner i skuldinstrument från en statlig emittent där priset på skuldinstrumentet i hög grad korrelerar med priset på de berörda statspapperen från alla korta positioner den personen har i samma statspapper.
 6. Beräkningen för statspapper enligt punkterna 1–5 ska avse varje enskild statlig emittent även om separata enheter emitterar statspapper för den statliga emittentens räkning.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 som specificerar
- a) de fall då en fysisk eller juridisk person anses inneha en aktie eller ett skuldinstrument för tillämpningen av punkt 2,
 - b) de fall då en fysisk eller juridisk person har en kort nettoposition för tillämpningen av punkterna 4 och 5 samt med vilken metod en sådan position ska beräknas,
 - c) med vilken metod positioner ska beräknas för tillämpningen av punkterna 3, 4 och 5 om olika enheter i en grupp har långa eller korta positioner eller för fondförvaltningsverksamheter som avser separata fonder.

När det gäller första stycket c ska beräkningsmetoden i synnerhet beakta huruvida olika placeringsstrategier tillämpas avseende en viss emittent genom mer än en separat fond som förvaltas av samma fondförvaltare, huruvida samma placeringsstrategier tillämpas avseende en viss emittent genom mer än en fond, och huruvida mer än en portfölj inom samma enhet förvaltas diskretionärt genom tillämpning av samma placeringsstrategi avseende en viss emittent.

*Artikel 4**Position utan täckning i en statskreditswapp*

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska en fysisk eller juridisk person anses ha en position utan täckning i en statskreditswapp när ändamålet med statskreditswappen inte är att skydda mot
 - a) den kreditrisk som är förknippad med den emittent i vars statspapper den fysiska eller juridiska personen har en lång position och som statskreditswappen avser, eller
 - b) risken för minskning av värdet på statspappren när den fysiska eller juridiska personen har tillgångar eller är föremål för ekonomiska förpliktelser, inbegripet men inte begränsat till finansiella kontrakt, en portfölj av tillgångar eller finansiella förpliktelser vars värde korrelerar med värdet på statspappren.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 42 som för tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln specificerar
 - a) de fall då en statskreditswappstransaktion anses skydda mot en kreditrisk eller risken för minskning av värdet på statspappren, och metoden för beräkning av en position utan täckning i en statskreditswapp,
 - b) med vilken metod positioner ska beräknas då olika enheter i en grupp har långa och korta positioner eller för fondförvaltningsverksamheter som avser separata fonder.

KAPITEL II

INFORMATION OM KORTA NETTOPOSITIONER

Artikel 5

Anmälan till behöriga myndigheter av betydande korta nettopositioner i aktier

1. En fysisk eller juridisk person som har en kort nettoposition i det emitterade aktiekapitalet för ett företag vars aktier är upptagna för handel på en handelsplats ska i enlighet med artikel 9 till den relevanta behöriga myndigheten anmäla om positionen uppnår eller sjunker under det relevanta tröskelvärde för anmälan som avses i punkt 2 i den här artikeln .
2. Ett relevant tröskelvärde för anmälan är 0,2 procent av det berörda företagets emitterade aktiekapital och varje steg om 0,1 procent däröver.
3. Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esmä) får lämna ett yttrande till kommissionen om anpassning av de tröskelvärden som avses i punkt 2, med beaktande av utvecklingen på finansmarknaderna.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 för att ändra de tröskelvärden som avses i punkt 2 i den här artikeln med beaktande av utvecklingen på finansmarknaderna.

*Artikel 6**Offentliggörande av betydande korta nettpositioner i aktier*

1. En fysisk eller juridisk person som har en kort nettposition i det emitterade aktiekapitalet för ett företag vars aktier är upptagna för handel på en handelsplats ska i enlighet med artikel 9 offentliggöra uppgifter om positionen när den uppnår eller sjunker under det relevanta tröskelvärde för offentliggörande som avses i punkt 2 i den här artikeln .
2. Ett relevant tröskelvärde för offentliggörande är 0,5 % av det berörda företagets emitterade aktiekapital och varje steg om 0,1 % däröver.
3. Esma får lämna ett yttrande till kommissionen om anpassning av de tröskelvärden som avses i punkt 2, med beaktande av utvecklingen på finansmarknaderna.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 för att ändra de tröskelvärden som avses i punkt 2 i den här artikeln med beaktande av utvecklingen på finansmarknaderna.

5. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av lagar och andra författningar om uppköpserbjudanden, sammanslagningar och andra transaktioner som påverkar ägande eller kontroll av företag som regleras av de tillsynsmyndigheter som medlemsstaterna utsett i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden¹ som innehåller strängare krav på offentliggörande av korta positioner än de som anges i denna artikel.

Artikel 7

*Anmälan till behöriga myndigheter av betydande korta nettpositioner
i statspapper*

1. En fysisk eller juridisk person som har en kort nettposition i emitterade statspapper ska i enlighet med artikel 9 anmäla till den relevanta behöriga myndigheten om positionen uppnår eller sjunker under de relevanta tröskelvärdena för anmälan för den berörda statliga emittenten.:
2. De relevanta tröskelvärdena för anmälan ska bestå av ett inledande värde och därefter de successiva nivåer som fastställts för varje statlig emittent i de bestämmelser som kommissionen antagit i enlighet med punkt 3. Esma ska på sin webbplats publicera tröskelvärdena för anmälan för varje medlemsstat.

¹ EUT L 142, 30.4.2004, s. 12.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 för att specificera de tröskelvärden och successiva nivåer som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Kommissionen ska:

- a) se till att tröskelvärdena inte läggs på en sådan nivå att det krävs anmälan av positioner av minimalt värde,
- b) ta hänsyn till det sammanlagda beloppet för de utestående emitterade statspapperen för respektive statlig emittent samt den genomsnittliga storleken på positioner som innehas av marknadsaktörer och som relaterar till den statliga emittentens statspapper, och
- c) ta hänsyn till likviditeten på varje marknad för statsobligationer.

Artikel 8

Anmälan till behöriga myndigheter av positioner utan täckning i statskreditswappar

När en behörig myndighet i enlighet med artikel 14.2 tillfälligt upphäver restriktioner, ska en fysisk eller juridisk person som har en position utan täckning i en statskreditswapp anmäla till den relevanta behöriga myndigheten om positionen uppnår eller sjunker under de relevanta tröskelvärden för anmälan för den statliga emittenten som fastställts i enlighet med artikel 7.

*Artikel 9**Metod för anmälan och offentliggörande*

1. I varje anmälan eller offentliggörande enligt artikel 5, 6, 7 eller 8 ska finnas uppgifter som identifierar den fysiska eller juridiska person som har den berörda positionen, storleken på positionen, den emittent avseende vilken den berörda positionen innehas samt dagen då innehavet av den berörda positionen uppkom, ändrades eller upphörde.

Vid tillämpningen av artiklarna 5, 6, 7 och 8 ska fysiska och juridiska personer som innehar betydande korta nettpositioner föra register i fem år över de bruttopositioner som skapar en betydande kort nettposition.

2. Tidpunkten för beräkningen av en kort nettposition ska vara vid midnatt vid slutet av den handelsdag då den fysiska eller juridiska personen får den berörda positionen. Den tidpunkten ska tillämpas på alla transaktioner oavsett vilket handelssätt som använts, inbegripet transaktioner som utförts genom manuell eller automatiserad handel, och oavsett om transaktionen har ägt rum under normala handelstider eller ej. Anmälan eller offentliggörandet ska göras senast kl. 15.30 följande handelsdag. De tider som fastställs i denna punkt ska beräknas enligt tiden i den medlemsstat där den relevanta behöriga myndighet till vilken den relevanta positionen ska anmälas befinner sig.

3. Anmälan av information till en relevant behörig myndighet ska säkerställa konfidentialitet för informationen och det ska finnas mekanismer för autentisering av källan till anmälan.
4. Det offentliggörande av information som avses i artikel 6 ska göras på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till information på ett icke-diskriminerande sätt. Denna information ska läggas ut på en central webbplats som drivs eller övervakas av den relevanta behöriga myndigheten. De behöriga myndigheterna ska meddela Esma adressen till den webbplatsen, och Esma ska i sin tur placera en länk till alla sådana centrala webbplatser på sin egen webbplats.
5. För att säkerställa en samstämmig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn om de uppgifter som ska lämnas för tillämpningen av punkt 1.

Esma ska lämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.
6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 4 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som anger hur informationen får offentliggöras.

Esma ska lämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 mars 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Tillämpning av kraven på anmälan och offentliggörande

Kraven på anmälan och offentliggörande enligt artiklarna 5, 6, 7 and 8 gäller för fysiska eller juridiska personer som har sitt hemvist eller är etablerade i unionen eller i ett tredjeland.

Artikel 11

Information som ska lämnas till Esma

1. De behöriga myndigheterna ska varje kvartal lämna information i sammanfattad form till Esma om korta nettpositioner i emitterat aktiekapital och emitterade statspapper och om positioner utan täckning i statskreditswappar för vilka de är den relevanta behöriga myndigheten och beträffande vilka de tar emot anmälningar i enlighet med artiklarna 5, 7 och 8.

2. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma när som helst begära ytterligare information från en relevant behörig myndighet om korta nettopositioner i emitterat aktiekapital och emitterat statspapper eller om positioner utan täckning i statskreditswappar.

Den behöriga myndigheten ska lämna den begärda informationen till Esma senast inom sju kalenderdagar. Vid ogynnsamma händelser eller utvecklingar som utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i den berörda medlemsstaten eller i en annan medlemsstat ska den behöriga myndigheten tillhandahålla Esma den begärda informationen baserad på anmälningskraven enligt artiklarna 5, 7 och 8 inom 24 timmar.

3. För att säkerställa en samstämmig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de uppgifter som ska lämnas i enlighet med punkterna 1 och 2.

Esma ska lämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som fastställer formatet för de uppgifter som ska lämnas i enlighet med punkterna 1 och 2.

Esma ska lämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 mars 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL III

BLANKNINGAR UTAN TÄCKNING

Artikel 12

Restriktioner för blankningar av aktier utan täckning

1. En fysisk eller juridisk person får utföra en blankning av en aktie som är upptagen till handel på en handelsplats endast om ett av följande villkor är uppfyllda:
 - a) den fysiska eller juridiska personen har lånat aktien eller har vidtagit alternativa åtgärder som leder till liknande rättslig verkan,

- b) den fysiska eller juridiska personen har avtalat om att låna aktien eller har en annan definitivt verkställbar fordran enligt avtal eller förmögenhetsrätt om överföring av äganderätt av ett motsvarande antal värdepapper av samma klass så att avvecklingen kan ske på rätt dag.
 - c) den fysiska eller juridiska personen har en överenskommelse med en tredje part enligt vilken den tredje parten har bekräftat att aktien har lokaliserats och har vidtagit nödvändiga åtgärder gentemot tredje parter som krävs för att den fysiska eller juridiska personen ska ha en rimlig anledning att tro att avvecklingen kan ske på rätt dag.
2. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 1 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som fastställer de typer av avtal, överenskommelser eller åtgärder som ger tillräckliga garantier för att aktien kommer att vara tillgänglig för avveckling. När Esma fastställer vilka åtgärder som är nödvändiga för att rimligen kunna förvänta sig att avvecklingen kan ske på rätt dag, ska den bland annat beakta intradagshandel och aktiernas likviditet.

Esma ska lämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 mars 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 13**Restriktioner för blankningar av statspapper utan täckning*

1. En fysisk eller juridisk person får utföra en blankning av ett statspapper endast om ett av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den fysiska eller juridiska personen har lånat statspapperet, eller har vidtagit alternativa åtgärder som leder till liknande rättslig verkan.
 - b) Den fysiska eller juridiska personen har avtalat om att låna statspapperet eller har en annan definitivt verkställbar fordran enligt avtal eller förmögenhetsrätt om överföring av äganderätt av ett motsvarande antal värdepapper av samma klass så att avvecklingen kan ske på rätt dag.
 - c) Den fysiska eller juridiska personen har en överenskommelse med en tredje part enligt vilken den tredje parten har bekräftat att statspapperet har lokaliserats eller annars har en rimlig anledning att tro att avvecklingen kan genomföras på rätt dag.
2. Restriktionerna i punkt 1 gäller inte om transaktionen är ägnad att skydda en lång position i en emittents skuldinstrument och prissättningen av skuldinstrumentet har en hög korrelation med prissättningen på aktuellt statspapper.

3. Om statspapperets likviditet understiger det tröskelvärde som fastställts i enlighet med de metoder som avses i punkt 4, får den relevanta behöriga myndigheten tillfälligt upphäva restriktionerna i punkt 1. Innan den relevanta behöriga myndigheten upphäver de restriktionerna ska den anmäla förslaget om upphävande till Esma och de andra behöriga myndigheterna.

Ett upphävande ska inledningsvis gälla för en period av högst sex månader räknat från dagen för dess offentliggörande på den relevanta behöriga myndighetens webbplats. Upphävandet får förlängas med perioder på högst sex månader om skälen för upphävandet kvarstår. Om upphävandet inte förlängs i slutet av den inledande perioden eller en efterföljande period ska det automatiskt upphöra att gälla.

Inom 24 timmar efter underrättelsen från den relevanta behöriga myndigheten ska Esma på grundval av punkt 4 avge ett utlåtande om upphävanden eller förlängningar som anmälts. Utlåtandet ska offentliggöras på Esmas webbplats.

4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 42, och däri ange parametrarna och metoderna för beräkning av det tröskelvärde för likviditet som avses i punkt 3 i den här artikeln när det gäller emitterade statspapper.

Parametrarna och metoderna för medlemsstaternas beräkning av tröskelvärdet ska fastställas så att tröskelvärdet, när den uppnås, motsvarar en betydande minskning i förhållande till den genomsnittliga likviditetsnivån för det berörda statspapperet.

Tröskelvärdet ska fastställas på grundval av objektiva kriterier som specifikt ska avse den berörda marknaden för statspapper, inbegripet det totala beloppet för utestående emitterade statspapper för varje emittent av statspapper.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 1 får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som anger de typer av avtal eller överenskommelser som ger tillräckliga garantier för att statspapperet kommer att vara tillgängligt för avveckling.

Esma ska särskilt beakta behovet av att bevara likviditeten på marknaderna, särskilt på marknaderna för statsobligationer och repomarknaderna för statsobligationer.

Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 mars 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 14**Restriktioner för statskreditswappar utan täckning*

1. En fysisk eller juridisk person får utföra en statskreditswappstransaktion endast om transaktionen inte leder till en position utan täckning i en statskreditswapp som avses i artikel 4.
2. En behörig myndighet får tillfälligt upphäva de restriktioner som avses i punkt 1, när den har objektiva skäl att tro att dess marknad för statspapper inte fungerar tillfredsställande och att sådana restriktioner kan ha en negativ inverkan på marknaden för statskreditswappar, särskilt genom att öka statliga emittenters lånekostnader eller påverka deras möjligheter att emittera nya lån. Dessa skäl ska baseras på följande indikatorer:
 - a) en hög eller ökande räntesats för statsskulden,
 - b) en ökande räntedifferenser för statsskulden jämfört med statsskulden hos andra statliga emittenter,
 - c) en ökande differens för statskreditswappar jämfört med den egna kurvan och med andra statliga emittenter,
 - d) den tid det tar för priset på statsskulden att återvända till sin ursprungliga jämviktsnivå efter en stor transaktion,

e) vilka statsskuldsbelopp som kan erbjudas till handel.

Den behöriga myndigheten får också använda andra indikatorer än de som anges i första stycket a-e.

Innan den relevanta behöriga myndigheten upphäver restriktioner enligt den här artikeln ska den anmäla förslaget om upphävande och de skäl som det grundar sig på till Esma och de andra behöriga myndigheterna.

Ett upphävande ska inledningsvis gälla för en period på högst tolv månader räknat från dagen för dess offentliggörande på den relevanta behöriga myndighetens webbplats. Upphävandet får förlängas med perioder på högst sex månader om skälen för upphävandet kvarstår. Om upphävandet inte förlängs i slutet av den inledande perioden eller en efterföljande period ska det automatiskt upphöra att gälla.

Inom 24 timmar efter underrättelsen från den relevanta behöriga myndigheten ska Esma avge ett utlåtande om det avsedda upphävandet eller dess förlängning, oberoende av om den behöriga myndigheten har baserat sitt upphävande på indikatorerna i första stycket a-e eller på andra indikatorer. När det avsedda upphävandet eller den avsedda förlängningen av ett upphävande baserar sig på andra stycket ska detta utlåtande också innehålla en utvärdering av de indikatorer som den behöriga myndigheten har använt. Utlåtandet ska offentliggöras på Esmas webbplats.

*Artikel 15**Buy-in-förfaranden*

1. En central motpart i en medlemsstat som tillhandahåller avvecklingstjänster för aktier ska se till att det finns rutiner som uppfyller samtliga följande krav:
 - a) Om en fysisk eller juridisk person som säljer aktier inte kan leverera aktierna för avveckling inom fyra handelsdagar efter den dag då avvecklingen ska äga rum, ska förfaranden automatiskt starta som innebär att aktierna köps in så att de kan levereras för avveckling.
 - b) Om det inte är möjligt att köpa in aktierna för leverans ska ett belopp betalas till köparen som baseras på värdet av de aktier som skulle ha levererats på leveransdagen plus ett belopp som ersättning för skador som köparen åsamkats på grund av den uteblivna avvecklingen.
 - c) Den fysiska eller juridiska person som inte fullgjort sin leveransskyldighet betalar ersättning för alla belopp som betalats enligt leden a och b.
2. En central motpart i en medlemsstat som tillhandahåller avvecklingstjänster för aktier ska se till att det finns rutiner som säkerställer att en fysisk eller juridisk person som säljer aktier och underlåter att leverera aktierna för avveckling på rätt dag måste göra dagliga betalningar för varje dag som avvecklingen uteblir.

De dagliga betalningarna ska vara tillräckligt höga för att avskräcka andra fysiska eller juridiska personer som underlåter att avveckla.

KAPITEL IV UNDANTAG

Artikel 16

Undantag om huvudhandelsplatsen finns i ett tredjeland

1. Artiklarna 5, 6, 12 och 15 ska inte tillämpas på aktier i ett företag som tas upp till handel på en handelsplats i unionen om huvudhandelsplatsen för handeln med aktierna finns i ett tredjeland.
2. Den relevanta behöriga myndigheten för ett företags aktier som är upptagna för handel på en handelsplats i unionen och en handelsplats i ett tredjeland ska åtminstone vartannat år bestämma om huvudhandelsplatsen för handeln med dessa aktier finns i ett tredjeland.

Den relevanta behöriga myndigheten ska underrätta Esmas om alla sådana aktier vars huvudhandelsplats befunnits ligga i ett tredjeland.

Esmas ska vartannat år offentliggöra en förteckning över aktier vars huvudhandelsplats finns i ett tredjeland. Förteckningen ska gälla under en period av två år.

3. För att säkerställa en samstämmig tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger metoden för att beräkna omsättningen för att fastställa huvudhandelsplatsen för handeln med en aktie.

Esma ska lämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att ange följande:
- a) På vilken dag och för vilken period som alla beräkningar för att bestämma huvudhandelsplatsen för en aktie ska göras.
 - b) Den senaste dag då den relevanta behöriga myndigheten ska underrätta Esma om de aktier vilkas huvudhandelsplats finns i ett tredjeland.
 - c) Den dag från vilken förteckningen ska börja gälla efter det att den offentliggjorts av Esma.

Esma ska lämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 mars 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 17

Undantag för marketmakerfunktion och primärmarknadsoperationer

1. Artiklarna 5, 6, 7, 12, 13 och 14 ska inte tillämpas på transaktioner som genomförs på grund av marketmakerfunktioner.
2. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 44.2 fatta beslut som fastställer att regelverket och tillsynen i ett tredjeland säkerställer att en marknad som är godkänd i det tredjelandet uppfyller rättsligt bindande krav som för tillämpningen av det undantag som anges i punkt 1 är likvärdigt med kraven i avdelning III i direktiv 2004/39/EG, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk)¹ och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad², och är föremål för effektiv övervakning och tillsyn i det tredjelandet.

¹ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

² EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

Regelverket och tillsynen i ett tredjeland får anses vara likvärdigt om det tredjelandets:

- a) marknader är föremål för auktorisering och för fortlöpande effektiv tillsyn och efterlevnadskontroll,
 - b) marknader har tydliga och transparenta regler om upptagande av värdepapper för handel så att handeln med dessa värdepapper kan ske på ett rättvist, välordnat och effektivt sätt, och att värdepapperen är fritt överlåtbara,
 - c) värdepappersemittenter är föremål för regelbundna och kontinuerliga informationskrav som garanterar ett högt investerarskydd, och
 - d) marknadstransparens och -integritet säkras genom förebyggande av marknadsmisbruk i form av insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan.
3. Artiklarna 7, 13 och 14 är inte tillämpliga på verksamheter som bedrivs av en fysisk eller juridisk person som handlar som godkänd primary dealer enligt ett avtal med en statlig emittent, som handlar i eget namn för ett finansiellt instrument avseende primär- eller sekundärmarknadsoperationer i statspapperet.

4. Artiklarna 5, 6, 12, 13 och 14 i den här förordningen är inte tillämpliga på en fysisk eller juridisk person som genomför en blankning av ett värdepapper eller har en kort nettoposition i samband med genomförande av en stabiliseringsåtgärd enligt kapitel III i kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument¹.
5. Det undantag som avses i punkt 1 är endast tillämpligt om den berörda fysiska eller juridiska personen skriftligen har anmält till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat att den avser att utnyttja undantaget. Anmälan ska göras senast trettio kalenderdagar innan den berörda fysiska eller juridiska personen avser att utnyttja undantaget för första gången.
6. Det undantag som avses i punkt 3 är endast tillämpligt om den godkända primary dealern, i fråga om de avsedda statspapperen, skriftligen har anmält till den relevanta behöriga myndigheten att denne avser att utnyttja undantaget. Anmälan ska göras senast trettio kalenderdagar innan den berörda fysiska eller juridiska personen avser att utnyttja undantaget för första gången.

¹ EUT L 336, 23.12.2003, s. 33.

7. Den behöriga myndighet som avses i punkterna 5 och 6 får förbjuda användningen av undantaget om den anser att den fysiska eller juridiska personen inte uppfyller villkoren för undantaget. Ett förbud ska införas inom den period på trettio kalenderdagar som avses i punkterna 5 och 6 eller därefter om den behöriga myndigheten får veta att den fysiska eller juridiska personens förhållanden har ändrats så att personen inte längre uppfyller villkoren för undantaget.
8. En enhet i tredjeland som inte är godkänd i unionen ska sända den anmälan som avses i punkterna 5 och 6 till den behöriga myndigheten för den huvudhandelsplats i unionen där den handlar.
9. En fysisk eller juridisk person som har lämnat en anmälan enligt punkt 5 ska så snart som möjligt skriftligen underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om alla förändringar som påverkar den personens rätt att utnyttja undantaget, eller om att den personen inte längre önskar utnyttja undantaget.
10. En fysisk eller juridisk person som har lämnat en anmälan enligt punkt 6 ska, i fråga om de avsedda statspapperen, så snart som möjligt skriftligen underrätta den relevanta behöriga myndigheten om alla förändringar som påverkar den personens rätt att utnyttja undantaget, eller om att den personen inte längre önskar utnyttja undantaget.

11. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får skriftligen begära information från en fysisk eller juridisk person som utnyttjar det undantag som anges i punkt 1, 3 eller 4 om innehavet av korta positioner eller verksamheter som bedrivs enligt undantaget. Den fysiska eller juridiska personen ska lämna den begärda informationen senast fyra kalenderdagar efter det att begäran framställdes.
12. En behörig myndighet ska underrätta Esma inom två veckor efter anmälan i enlighet med punkt 5 eller 9 om alla marknadsgaranter och i enlighet med punkt 6 eller 10 om godkända primary dealers som använder undantaget och om alla marknadsgaranter och godkända primary dealers som inte längre använder undantaget.
13. Esma ska på sin webbplats offentliggöra och uppdatera en förteckning över marknadsgaranter och godkända primary dealers som använder undantaget.
14. En anmälan i enlighet med denna artikel får göras av en person till en behörig myndighet eller av en behörig myndighet till Esma när som helst under den period på sextio kalenderdagar som infaller före den 1 november 2012.

KAPITEL V
DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS OCH ESMA:S
BEFOGENHETER ATT INGRIPA

AVSNITT 1

DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS BEFOGENHETER

Artikel 18

Anmälan och offentliggörande under exceptionella omständigheter

1. Om inte annat följer av artikel 22 får en behörig myndighet kräva att fysiska eller juridiska personer som har korta nettopositioner i ett visst finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument anmäler det eller offentliggör information om positionen när positionen uppnår eller sjunker under ett tröskelvärde för anmälning som fastställts av den behöriga myndigheten och om
 - a) ogynnsamma händelser eller en ogynnsam utveckling utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i den berörda medlemsstaten eller i en eller flera andra medlemsstater, och
 - b) åtgärden är nödvändig för att avvärja hotet och inte kommer att få någon negativ inverkan på de finansiella marknadernas effektivitet som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.

2. Punkt 1 i den här artikeln är inte tillämplig på finansiella instrument för vilka transparens redan krävs enligt artiklarna 5–8. En åtgärd i enlighet med punkt 1 i den här artikeln får gälla under de förhållanden eller vara föremål för de undantag som anges av den behöriga myndigheten. Undantag får i synnerhet anges för marketmakerfunktioner och primärmarknadsaktiviteter.

Artikel 19

Anmälan från utlånare under exceptionella omständigheter

1. Om inte annat följer av artikel 22 får en behörig myndighet vidta den åtgärd som avses i punkt 2 i den här artikeln, om
 - a) ogynnsamma händelser eller en ogynnsam utveckling utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i den berörda medlemsstaten eller i en eller flera andra medlemsstater, och
 - b) åtgärden är nödvändig för att avvärja hotet och inte kommer att få någon negativ inverkan på de finansiella marknadernas effektivitet som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.
2. En behörig myndighet får ålägga fysiska eller juridiska personer som sysslar med utlåning av specifika finansiella instrument eller klasser av finansiella instrument att anmäla varje betydande ökning av de avgifter som begärs för sådan utlåning.

*Artikel 20**Restriktioner för blankning och liknande transaktioner under exceptionella omständigheter*

1. Om inte annat följer av artikel 22 får en behörig myndighet vidta en eller flera av de åtgärder som avses i punkt 2 i den här artikeln, om
 - a) ogynnsamma händelser eller en ogynnsam utveckling utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i den berörda medlemsstaten eller i en eller flera andra medlemsstater, och
 - b) åtgärden är nödvändig för att avvärja hotet och inte kommer att få någon negativ inverkan på de finansiella marknadernas effektivitet som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.
2. En behörig myndighet får förbjuda eller införa villkor för fysiska eller juridiska personer som utför
 - a) en blankning, eller
 - b) en annan transaktion än en blankning som skapar eller avser ett finansiellt instrument och där en av effekterna av transaktionen är att ge den fysiska eller juridiska personen en ekonomisk fördel om priset eller värdet av ett annat finansiellt instrument sjunker.

3. En åtgärd som vidtagits enligt punkt 2 kan gälla transaktioner i alla finansiella instrument, finansiella instrument av en viss klass eller vissa finansiella instrument. Åtgärden kan gälla under de förhållanden eller vara föremål för de undantag som anges av den behöriga myndigheten. Undantag kan i synnerhet anges för marketmakerfunktioner och primärmarknadsaktiviteter.

Artikel 21

Restriktioner för statskreditswappstransaktioner under exceptionella omständigheter

1. Om inte annat följer av artikel 22 får en behörig myndighet begränsa möjligheten för fysiska eller juridiska personer att inleda statskreditswappstransaktioner eller begränsa värdet av statskreditswapppositioner som personer har tillåtelse att ingå, om
 - a) ogynnsamma händelser eller en ogynnsam utveckling utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i den berörda medlemsstaten eller i en eller flera andra medlemsstater, och
 - b) åtgärden är nödvändig för att avvärja hotet och inte kommer att få någon negativ inverkan på de finansiella marknadernas effektivitet som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.

2. En åtgärd som vidtas enligt punkt 1 får gälla statskreditswappstransaktioner av en viss klass eller enskilda statskreditswappstransaktioner. Åtgärden får gälla under de förhållanden eller vara föremål för de undantag som anges av den behöriga myndigheten. Undantag kan i synnerhet anges för marketmakerfunktioner och primärmarknadsaktiviteter.

Artikel 22

Åtgärder av andra behöriga myndigheter

Om inte annat följer av artikel 26 får en behörig myndighet, när det gäller finansiella instrument för vilka myndigheten inte är den relevanta behöriga myndigheten, endast införa eller förlänga en åtgärd i enlighet med artiklarna 18, 19, 20 eller 21 med tillstånd från den relevanta behöriga myndigheten.

*Artikel 23**Befogenhet att tillfälligt begränsa blankning av
finansiella instrument vid betydande prisfall*

1. Om priset på ett finansiellt instrument på en handelsplats på en enda handelsdag har sjunkit avsevärt jämfört med slutkursen på den handelsplatsen den föregående handelsdagen, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för den handelsplatsen överväga om det är lämpligt att förbjuda eller begränsa fysiska eller juridiska personer från att utföra en blankning av det finansiella instrumentet på den handelsplatsen eller på annat sätt begränsa transaktionerna i det finansiella instrumentet på den handelsplatsen för att förhindra ett okontrollerat prisfall för det finansiella instrumentet.

Om den behöriga myndigheten enligt första stycket anser att det är lämpligt, ska myndigheten om det gäller en aktie eller ett skuldinstrument förbjuda eller begränsa fysiska och juridiska personer att utföra blankningar på den handelsplatsen, eller om det gäller någon annan typ av finansiellt instrument, begränsa transaktioner i det finansiella instrumentet på den handelsplatsen, för att förhindra ett okontrollerat prisfall för det finansiella instrumentet.

2. Åtgärden i punkt 1 ska gälla under en tid som inte får vara längre än fram till utgången av handelsdagen efter den handelsdag vid vilken prisfallet inträffade. Om det, vid slutet av den påföljande handelsdagen som följer efter handelsdagen vid vilken prisfallet inträffar, trots de åtgärder som har vidtagits, sker ett ytterligare avsevärt prisfall med ett värde som motsvarar åtminstone hälften av det belopp som anges i punkt 5 på det finansiella instrumentet jämfört med slutkursen den första handelsdagen, får den behöriga myndigheten förlänga åtgärden ytterligare, dock inte längre än två handelsdagar efter den andra handelsdagen.
3. Åtgärden i punkt 1 ska gälla under de förhållanden eller vara föremål för de undantag som anges av den behöriga myndigheten. Undantag får i synnerhet anges för att tillämpas för marketmakerfunktioner och primärmarknadsaktiviteter.
4. När priset på ett finansiellt instrument på en handelsplats under en enda handelsdag sjunker med det värde som avses i punkt 5, ska den behöriga myndigheten i den handelsplatsens hemmedlemsstat meddela Esma om det beslut som har fattats i enlighet med punkt 1 senast 2 timmar efter den handelsdagens slut. Esma ska omedelbart informera de behöriga myndigheterna i de hemmedlemsstater vilkas handelsplatser bedriver handel med samma finansiella instrument.

Om en behörig myndighet motsätter sig en åtgärd som vidtagits av en annan behörig myndighet avseende ett finansiellt instrument som är upptaget till handel på olika handelsplatser som regleras av olika behöriga myndigheter, får Esma bistå dessa myndigheter med att komma fram till en överenskommelse, i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Medlingen ska vara avslutad före midnatt vid slutet av samma handelsdag. Om de relevanta behöriga myndigheterna inte kan komma fram till en överenskommelse inom medlingsfristen, får Esma fatta ett beslut i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010. Beslutet ska fattas innan nästa handelsdag öppnas.

5. Fallet i värde ska vara minst 10 procent när det gäller en likvid aktie enligt definitionen i artikel 22 i förordning (EG) nr 1287/2006, och för icke-likvida aktier och andra klasser av finansiella instrument ett värde som ska anges av kommissionen.
6. Esma får avge och till kommissionen sända ett yttrande om anpassning av de tröskelvärden som avses i punkt 5, med beaktande av utvecklingen på finansmarknaderna.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 om ändring av de tröskelvärden som avses i punkt 5 i den här artikeln, med beaktande av utvecklingen på finansmarknaderna.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 42 i vilka det anges vad som är ett avsevärt prisfall för andra finansiella instrument än likvida aktier, och därvid beakta de särskilda egenskaperna hos varje klass av finansiella instrument och skillnaderna i volatilitet.
8. För att säkerställa en samstämmig tillämpning av denna artikel ska Esmas utarbete förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger metoden för att beräkna värdefallet på 10 procent för likvida aktier och det värdefall som anges av kommissionen i enlighet med punkt 7.

ESMA ska lämna förslag till dessa tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2012.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 24

Restriktionsperioder

En åtgärd som vidtas enligt artikel 18, 19, 20 eller 21 ska gälla under en inledande period om högst tre månader från dagen för offentliggörandet av tillkännagivandet enligt artikel 25.

Åtgärden får förlängas för ytterligare perioder om högst tre månader om skälen för att vidta åtgärden fortfarande är tillämpliga. Om en åtgärd inte förlängs i slutet av en sådan period om tre månader ska den automatiskt upphöra att gälla.

Artikel 25

Tillkännagivande av restriktioner

1. En behörig myndighet ska på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande om alla beslut om att införa eller förlänga någon av de åtgärder som avses i artiklarna 18–23.
2. Tillkännagivandet ska minst innehålla information om
 - a) de åtgärder som införs, inbegripet de instrument och de klasser av transaktioner som de gäller och hur länge åtgärder ska pågå,
 - b) varför den behöriga myndigheten anser att det är nödvändigt att införa åtgärder, inbegripet bevis som underbygger dessa skäl.
3. En åtgärd enligt artiklarna 18–23 ska träda i kraft när tillkännagivandet har offentliggjorts eller vid en tidpunkt som anges i tillkännagivandet efter dess offentliggörande och ska endast gälla för transaktioner som inleds efter det att åtgärden träder i kraft.

*Artikel 26**Anmälan till Esma och andra behöriga myndigheter*

1. Innan en behörig myndighet inför eller förlänger en åtgärd enligt artikel 18, 19, 20 eller 21 och innan en behörig myndighet inför en restriktion enligt artikel 23 ska den underrätta Esma och de andra behöriga myndigheterna om den planerade åtgärden.
2. Anmälan ska innehålla uppgifter om de planerade åtgärderna, de klasser av finansiella instrument och transaktioner som de ska tillämpas på, bevis som underbygger skälen för dessa åtgärder och när åtgärderna ska träda i kraft.
3. Anmälan av ett förslag om att inleda eller förlänga en åtgärd enligt artikel 18, 19, 20 eller 21 ska göras minst 24 timmar innan åtgärden är avsedd att träda i kraft eller förlängas. Under exceptionella omständigheter får en behörig myndighet göra en anmälan mindre än 24 timmar innan åtgärden ska träda i kraft om det inte är möjligt att ge 24 timmars varsel. En anmälan avseende en restriktion enligt artikel 23 ska göras innan åtgärden är avsedd att träda i kraft.
4. En behörig myndighet som mottar en anmälan enligt denna artikel får vidta åtgärder enligt artiklarna 18–23 i den medlemsstaten när den anser att åtgärden är nödvändig för att hjälpa den behöriga myndighet som gjort anmälan. Den behöriga myndighet som tar emot anmälan ska även lämna anmälan i enlighet med punkterna 1–3 om den planerar att vidta åtgärder.

AVSNITT 2

ESMAS BEFOGENHETER

Artikel 27

Esmas samordning

1. Esma ska underlätta och samordna de åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna enligt avsnitt 1. Esma ska särskilt se till att de åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar enligt avsnitt 1 är samstämda, särskilt i fråga om när det är nödvändigt att använda befogenheterna att ingripa enligt avsnitt 1, åtgärdernas beskaffenhet samt tidpunkten för deras ikraftträdande och deras varaktighet.
2. Efter att ha tagit emot en anmälan enligt artikel 26 av en åtgärd som ska införas eller förlängas enligt artikel 18, 19, 20 eller 21, ska Esma inom 24 timmar avge ett utlåtande om huruvida man anser att åtgärden eller den planerade åtgärden är nödvändig för att hantera de exceptionella omständigheterna. I utlåtandet ska Esma ange om Esma anser att det har uppstått ogynnsamma händelser eller utvecklingar som utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i en eller flera medlemsstater, om åtgärden eller den föreslagna åtgärden är lämplig och proportionell för att avvärja hotet och om den föreslagna varaktigheten av åtgärden är berättigad. Om Esma anser att det krävs att andra behöriga myndigheter vidtar åtgärder för att avvärja hotet ska man också ange detta i utlåtandet. Utlåtandet ska offentliggöras på Esmas webbplats.

3. Om en behörig myndighet planerar att vidta eller vidtar åtgärder i strid med Esmas utlåtande enligt punkt 2 eller avstår från att vidta åtgärder i strid med Esmas utlåtande enligt den punkten ska myndigheten inom 24 timmar efter mottagandet av Esmas utlåtande på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande med en fullständig motivering av beslutet. När en sådan situation uppstår ska Esma kontrollera huruvida villkoren är uppfyllda och huruvida det är ett lämpligt tillfälle att använda dess befogenheter att ingripa enligt artikel 28.
4. Esma ska regelbundet och under alla omständigheter minst var tredje månad se över en åtgärd som vidtagits enligt denna artikel. Om åtgärden inte förnyas i slutet av en sådan tremånadsperiod ska den automatiskt upphöra att gälla.

Artikel 28

Esmas befogenheter att ingripa under exceptionella omständigheter

1. I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma, om inte annat följer av punkt 2 i den här artikeln, antingen:
 - a) kräva att fysiska eller juridiska personer som har korta nettopositioner i ett visst finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument anmäler den till en behörig myndighet eller offentliggör information om denna position, eller

- b) förbjuda, eller införa villkor för, fysiska eller juridiska personers utförande av en blankning eller en transaktion som skapar eller avser ett finansiellt instrument, med undantag för sådana finansiella instrument som avses i artikel 1.1 c, där effekten eller en av effekterna av transaktionen är att ge den fysiska eller juridiska personen en ekonomisk fördel om priset på eller värdet av ett annat finansiellt instrument sjunker.

En åtgärd får gälla under särskilda förhållanden eller vara föremål för undantag som anges av Esma. Undantag kan i synnerhet anges för marketmakerfunktioner och primärmarknadsaktiviteter.

2. Esma ska fatta beslut enligt punkt 1 endast om:

- a) de åtgärder som förtecknas i punkt 1 a och 1 b avvärjer ett hot mot de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller en del av unionens finansiella system och det finns gränsöverskridande konsekvenser, och
- b) ingen behörig myndighet har vidtagit åtgärder för att avvärja hotet eller en eller flera av de behöriga myndigheterna har vidtagit åtgärder som inte i tillräcklig utsträckning avvärjer hotet.

3. Om Esma vidtar de åtgärder som avses i punkt 1 ska Esma beakta i vilken utsträckning åtgärden
- a) i betydande grad avvrjjer hotet mot de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller en del av unionens finansiella system eller i betydande grad förbättrar de behöriga myndigheternas möjlighet att övervaka hotet,
 - b) inte skapar risk för regelarbitrage,
 - c) inte har en skadlig effekt på de finansiella marknadernas effektivitet, inbegripet genom att minska likviditet på marknaderna, eller skapa osäkerhet för marknadsaktörerna som inte står i proportion till fördelarna med åtgärden.

Om en eller flera behöriga myndigheter har vidtagit en åtgärd enligt artikel 18, 19, 20 eller 21, får Esma vidta någon av de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln utan att utfärda det utlåtande som föreskrivs i artikel 27.

4. Innan Esma beslutar om att införa eller förlänga en åtgärd som avses i punkt 1 ska Esma samråda med Europeiska systemrisknämnden och, om så är lämpligt, med andra behöriga myndigheter.

5. Innan Esma beslutar om att införa eller förlänga en åtgärd som avses i punkt 1 ska Esma underrätta de relevanta behöriga myndigheterna om vilken åtgärd som planeras. Anmälan ska innehålla uppgifter om de planerade åtgärderna, den klass av finansiella instrument och transaktioner som de ska tillämpas på, bevis som underbygger skälen för dessa åtgärder och när åtgärderna ska träda i kraft.
6. Anmälan ska göras minst 24 timmar innan åtgärden ska träda i kraft eller förlängas. Under exceptionella omständigheter får Esma göra en anmälan mindre än 24 timmar innan åtgärden ska träda i kraft om det inte är möjligt att ge 24 timmars varsel.
7. Esma ska på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande av alla beslut om att införa eller förlänga en åtgärd som avses i punkt 1. Tillkännagivandet ska åtminstone innehålla:
 - a) de åtgärder som införs, inbegripet de instrument och de klasser av transaktioner som de gäller och hur länge åtgärderna ska pågå, och
 - b) skälen till varför Esma anser att det är nödvändigt att införa åtgärderna, inbegripet bevis som underbygger dessa skäl.

8. Efter det att Esma har beslutat om att införa eller förlänga en åtgärd som avses i punkt 1 ska Esma omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om de vidtagna åtgärderna.
9. En åtgärd ska träda i kraft när tillkännagivandet offentliggjorts på Esmas webbplats eller vid en tidpunkt som anges i tillkännagivandet efter dess offentliggörande och får endast gälla för transaktioner som utförs efter det att åtgärden trätt i kraft.
10. Esma ska ompröva de åtgärder som avses i punkt 1 med lämpliga intervall och åtminstone var tredje månad. Om åtgärden inte förlängs i slutet av en sådan period om tre månader ska den automatiskt upphöra att gälla. Punkterna 2–9 ska tillämpas på förlängning av åtgärderna.
11. En åtgärd som Esma antar enligt denna artikel ska ha företräde framför tidigare åtgärder som vidtagits av en behörig myndighet enligt avsnitt 1.

Artikel 29

Esmas befogenheter i krissituationer i samband med statspapper

I en krissituation i samband med statspapper eller statskreditswappar ska artiklarna 18 och 38 i förordning (EU) nr 1095/2010 tillämpas.

*Artikel 30**Närmare angivande av ogynnsamma händelser eller ogynnsam utveckling*

Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 42 anta delegerade akter som specificerar kriterier och faktorer som ska beaktas av de behöriga myndigheterna och Esma för att fastställa när de ogynnsamma händelser eller utvecklingar som avses i artiklarna 18-21 och 27 och de hot som avses i artikel 28.2 a har uppkommit.

*Artikel 31**Utredningar av Esma*

Esma får, på begäran av en eller flera av de behöriga myndigheterna, Europaparlamentet, rådet eller kommissionen, eller på eget initiativ, genomföra en utredning om en särskild fråga eller ett förfarande som avser blankning eller användning av creditswappar för att bedöma om frågan eller förfarandet innebär ett potentiellt hot mot den finansiella stabiliteten eller marknadsförtroendet i unionen.

Esma ska offentliggöra en rapport om sina resultat och eventuella rekommendationer om frågan eller förfarandet inom tre månader från den dag då en sådan utredning avslutades.

KAPITEL VI

BEHÖRIGA MYNDIGHETERS ROLL

Artikel 32

Behöriga myndigheter

Varje medlemsstat ska utse en eller flera av de behöriga myndigheterna för tillämpningen av denna förordning.

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet, ska den klart ange deras respektive uppdrag och utse en myndighet som ska ha ansvar för att samordna samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esma och de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen, Esma och de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om denna ansvarstildelning.

*Artikel 33**De behöriga myndigheternas befogenheter*

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning ska de behöriga myndigheterna ha alla de övervaknings- och utredningsbefogenheter som krävs för utövandet av deras uppgifter. De ska utöva sina befogenheter
 - a) direkt,
 - b) i samarbete med andra myndigheter, eller
 - c) genom ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.
2. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning ska de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell rätt ha befogenhet att
 - a) få tillgång till varje slag av handling och infordra kopior av eller själva kopiera dem,
 - b) begära upplysningar från fysiska eller juridiska personer och vid behov kalla och höra fysiska eller juridiska personer för att inhämta upplysningar,
 - c) utföra inspektioner på plats med eller utan förannmälan,
 - d) begära in befintliga uppgifter över tele- och datatrafik,

- e) kräva att ett agerande som strider mot bestämmelserna i denna förordning ska upphöra,
 - f) begära att tillgångar fryses och/eller beläggs med kvarstad.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 a och b ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att i enskilda fall begära att en fysisk eller juridisk person som utför en kreditswapstransaktion ska tillhandahålla
- a) en förklaring av ändamålet med transaktionen och huruvida den är avsedd som säkring mot en risk eller annat, och
 - b) information som bekräftar den underliggande risken om transaktionen är avsedd för risksäkring.

Artikel 34

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla alla fysiska eller juridiska personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten eller för någon myndighet eller fysisk eller juridisk person till vilken den behöriga myndigheten har delegerat uppgifter, inklusive av myndigheten anlitate revisorer och sakkunniga. Konfidentiell information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till annan fysisk eller juridisk person eller myndighet, utom när så krävs i samband med rättsliga förfaranden.

2. All information som utbyts mellan behöriga myndigheter enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom då den behöriga myndigheten när informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut eller då så krävs för rättsliga förfaranden.

Artikel 35

Skyldighet att samarbeta

De behöriga myndigheterna ska samarbeta när det är nödvändigt eller lämpligt för tillämpningen av denna förordning. Framför allt ska de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål förse varandra med information av betydelse för fullgörandet av deras uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 36

Samarbete med Esma

De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål förse Esma med alla uppgifter som Esma behöver för att utföra sina uppgifter, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 37**Samarbete vid begäran om inspektioner på plats eller utredningar*

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får begära bistånd från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i fråga om inspektioner på plats eller utredningar.
Den begärande behöriga myndigheten ska informera Esma om varje framställan som avses i första stycket. Vid utredningar eller inspektioner med gränsöverskridande konsekvenser får Esma samordna utredningen eller kontrollen, och ska göra det på begäran.
2. Om en behörig myndighet tar emot en begäran från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om utförande av en inspektion på plats eller utredning får den förstnämnda myndigheten
 - a) själv genomföra inspektionen på plats eller utredningen,
 - b) tillåta att den behöriga myndighet som gjorde framställan deltar i en inspektion på plats eller en utredning,
 - c) tillåta att den behöriga myndighet som gjorde framställan själv genomför inspektionen på plats eller utredningen,
 - d) utse revisorer eller sakkunniga som ska genomföra inspektionen på plats eller utredningen,
 - e) dela vissa övervakningsuppgifter med de andra behöriga myndigheterna.

3. Esma får begära att de behöriga myndigheterna utför specifika utredningsuppgifter och inspektioner på plats när Esma rimligen behöver information för att kunna utöva en befogenhet som Esma uttryckligen ges i denna förordning.

Artikel 38

Samarbete med tredjeländer

1. Behöriga myndigheter ska, när så är möjligt, komma överens med tillsynsmyndigheter i tredjeländer om samarbetsformer avseende utbyte av information med tillsynsmyndigheter i tredjeländer, fullgörandet av förpliktelser som uppkommer enligt denna förordning i tredjeländer samt om liknande åtgärder som dessa myndigheter i tredjeländer ska vidta för att komplettera åtgärderna i kapitel V. Dessa samarbetsformer ska åtminstone säkerställa ett effektivt informationsutbyte så att de behöriga myndigheterna kan utföra sina åligganden enligt denna förordning.

En behörig myndighet ska informera Esma och behöriga myndigheter i den andra medlemsstaten om den avser att komma överens om en sådan samarbetsform.

2. Samarbetsformerna ska omfatta bestämmelser om utbyte av sådana uppgifter och sådan information som krävs för att den relevanta behöriga myndigheten ska kunna uppfylla den skyldighet som anges i artikel 16.2.

3. Esma ska samordna utarbetandet av samarbetsformer mellan de behöriga myndigheterna och de berörda tillsynsmyndigheterna i tredjeländer. För detta ändamål ska Esma utarbeta ett exempel på dokument för samarbetsformer som kan användas av de behöriga myndigheterna.

Esma ska också samordna utbytet mellan de behöriga myndigheterna av uppgifter som erhållits från tillsynsmyndigheter i tredjeländer som kan vara relevanta för vidtagandet av åtgärder enligt kapitel V.

4. De behöriga myndigheterna ska ingå samarbetsformer om utbyte av information med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer enbart om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som anges i artikel 34. Sådant informationsutbyte ska vara avsett för dessa behöriga myndigheter för fullgörandet av deras uppgifter.

Artikel 39

Överföring och bevarande av personuppgifter

Vid överföring av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller mellan medlemsstaterna och ett tredjeland ska medlemsstaterna tillämpa direktiv 95/46/EG. Vid överföring av personuppgifter från Esma till medlemsstaterna eller till tredjeland ska Esma följa förordning (EG) nr 45/2001.

Personuppgifter som avses i första stycket får bevaras i högst fem år.

*Artikel 40**Utlämnande av information till tredjeländer*

En behörig myndighet får till en tillsynsmyndighet i ett tredjeland överföra uppgifter och analyser av uppgifter om de villkor som föreskrivs i artikel 25 eller 26 i direktiv 95/46/EG är uppfyllda, men sådana överföringar ska endast ske från fall till fall. Den behöriga myndigheten ska kontrollera att överföringen är nödvändig för denna förordnings syften. Vid varje sådan överföring ska det finnas en överenskommelse om att det tredjelandet inte får överföra uppgifter till tillsynsmyndigheten i ett annat tredjeland utan uttryckligt skriftligt godkännande av den behöriga myndigheten.

En behörig myndighet får endast utlämna information som är konfidentiell enligt artikel 34 och som erhållits från en behörig myndighet i en annan medlemsstat till en tillsynsmyndighet i ett tredjeland om den behöriga myndigheten har fått uttryckligt medgivande i fråga om detta av den behöriga myndighet som överlämnade informationen och, i tillämpliga fall, om informationen utlämnas endast i de syften för vilka den behöriga myndigheten gav sitt medgivande.

*Artikel 41**Sanktioner*

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner och administrativa åtgärder för överträdelse av denna förordning och vidta alla erforderliga åtgärder för att se till att de tillämpas. Dessa sanktioner och administrativa åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

I enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 får Esma anta riktlinjer som säkerställer ett samstämt angreppssätt avseende de sanktioner och administrativa åtgärder som ska införas av medlemsstaterna.

Medlemsstaterna ska till kommissionen och Esma anmäla de bestämmelser som avses i första och andra stycket senast den 1 juli 2012 och ska till dem utan dröjsmål anmäla varje följande ändring som påverkar dessa bestämmelser.

Esma ska på sin webbplats offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över de sanktioner eller administrativa åtgärder som är tillämpliga i varje medlemsstat.

Medlemsstaterna ska varje år förse Esma med sammanställd information om alla sanktioner och administrativa åtgärder som beslutats. Om en behörig myndighet offentliggör att en sanktion eller en administrativ åtgärd beslutats ska den samtidigt underrätta Esma om detta.

KAPITEL VII

DELEGERADE AKTER

Artikel 42

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.2, 3.7, 4.2, 5.4, 6.4, 7.3, 17.2, 23.5 och 30 ska ges till kommissionen för en obestämd tid.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.2, 3.7, 4.2, 5.4, 6.4, 7.3, 17.2, 23.5 och 30 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet om återkallelse får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.2, 3.7, 4.2, 5.4, 6.4, 7.3, 17.2, 23.5 och 30 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 43

Tidsfrist för antagande av delegerade akter

Kommissionen ska anta de delegerade akterna enligt artiklarna 2.2, 3.7, 4.2, 5.4, 6.4, 7.3, 17.2, 23.5 och 30 senast den 31 mars 2012.

Kommissionen får förlänga tidsfristen som avses i första stycket med sex månader.

KAPITEL VIII

GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 44

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2001/528/EG¹. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

¹ EGT L 191, 13.7.2001, s.45.

KAPITEL IX

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 45

Översyn och rapportering

Senast den 30 juni 2013 ska kommissionen efter diskussioner med de behöriga myndigheterna och Esma rapportera till Europaparlamentet och rådet om

- a) lämpligheten av de tröskelvärden för anmälan och offentliggörande som anges i artiklarna 5, 6, 7 och 8,
- b) konsekvenserna av de enskilda offentliggörandekraven i artikel 6, särskilt med avseende på finansmarknadernas effektivitet och volatilitet,
- c) lämpligheten av direkt, centraliserad rapportering till Esma,
- d) tillämpningen av restriktionerna och kraven i kapitel II och III,
- e) lämpligheten av restriktionerna rörande statskreditswappar utan täckning, och lämpligheten av andra restriktioner eller villkor för blankning eller kreditswappar.

*Artikel 46**Övergångsbestämmelse*

1. Befintliga bestämmelser inom tillämpningsområdet för denna förordning som är i kraft före den 15 september 2010 får fortsätta att vara tillämpliga till den 1 juli 2013 under förutsättning att de anmäls till kommissionen senast den ...*.
2. Transaktioner i kreditswappar som leder till en position utan täckning i statskreditswappar och som har avslutats före den ...** eller under en period när restriktionerna rörande statskreditswappar utan täckning är upphävda, i enlighet med artikel 14.2, får innehas tills kreditswappskontraktet löper ut.

*Artikel 47**Esmas personal och resurser*

Senast 31 december 2012 ska Esma bedöma sina personal- och resursbehov till följd av de befogenheter och uppgifter Esma får enligt denna förordning, och förelägga Europaparlamentet, rådet och kommissionen en rapport.

* EUT: Vänligen för in datumet: 30 dagar efter denna förordnings ikraftträdande.

** EUT: Vänligen för in datumet: för denna förordnings ikraftträdande

*Artikel 48**Ikraftträdande*

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 november 2012.

Artiklarna 2.2, 3.7, 4.2, 7.3, 9.5, 11.3, 11.4, 12.2, 13.4, 13.5, 16.3, 16.4, 17.2, 23.5, 23.7, 23.8, 30, 42, 43 och 44 ska tillämpas från och med den...*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

* EUT: Vänligen för in datumet för denna förordnings ikraftträdande.

Departementsserien 2012

Kronologisk förteckning

1. Nya regler om prospekt. Fi.
2. Specialist i allmänmedicin – en yrkeskvalifikation för läkare i allmänpraktik. S.
3. Rättssäkerhet och likabehandling i arbetslöshetsförsäkringen. A.
4. Revision i finansiella företag. Fi.
5. Behandling av personuppgifter vid Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering. A.
6. Patientrörlighet i EU
förslag till ny lag. S.
7. Fordonsrelaterade skulder. N.
8. Nationell samordning av hemslöjden
– en översyn av Nämnden för hemslöjdsfrågor. Ku.
9. Karenstid för egenföretagare, m.m. S.
10. Blankning. Fi.

Departementsserien 2012

Systematisk förteckning

Socialdepartementet

Specialist i allmänmedicin – en yrkeskvalifikation
för läkare i allmänpraktik. [2]

Patientrörlighet i EU
förslag till ny lag. [6]

Karenstid för egenföretagare, m.m. [9]

Finansdepartementet

Nya regler om prospekt. [1]

Revision i finansiella företag. [4]

Blankning [10]

Näringsdepartementet

Fordonsrelaterade skulder. [7]

Kulturdepartementet

Nationell samordning av hemslöjden
– en översyn av Nämnden för hemslöjds-
frågor. [8]

Arbetsmarknadsdepartementet

Rättssäkerhet och likabehandling i arbetslöshets-
försäkringen. [3]

Behandling av personuppgifter vid Institutet
för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk
utvärdering. [5]